

2085

ס ק

Handwritten signature

עדות חת-אלוף אריה שלו:

(הישיבה מחדשה)

היו"ר אגרנט: תח אלוף שלו ימשיך בעדותו מלווה על ידי סרן חיים שקד.

חת-אלוף שלו: ברשותכם אני מציע אח הדבר הבא, לראשונה אחזיר כמה

חובות, בעיקר בצורה מסמכים שנחכשתי בפעם הקודמת.

דבר שני זה הנושא של הפרובלמטיקה של הערכה, שחיסל שוש נקודות להשלמה.

ושלישית - לאחר שראיתי את הסטנוגרמה של עדות ראש אמ"ן, לפי הצעתכם, ברצוני

להשלים שני שלוש דברים חשובים, מכילי להכנס לפרטים אני מבין, ולאחר מכן

לנסות להשיב על שאלות שתרצו. האם הצעתי מחקבלח?

היו"ר אגרנט: בבקשה. כמה זמן אתה צריך?

תא"ל שלו: אני מקווה לגמור היום. כמובן חלוי בשאלות.

מבחינת החזרת חובות, יש כמה חובות שראש אמ"ן ביקש

ממני להחזיר בשמו, כי הוא חייב אותם. אני בעניין זה משמש רק לצרכי דליברי,

והם נוגעים לשלושה נושאים. האחד - קסע שא מנאוסו של סאדאת מה-26 ביולי

1973. השני - לשאלת רב-אלוף ידין - מפח שליטה למלחמת יום הכיפורים. והשלישי -

גם כן לבקשת רב-אלוף ידין - פירוש המלה "מטרוע" במילון צנאי מצרי וחרגוסה

בעברית. כל זה של ראש אמ"ן, שביקש ממני למסור זאת, כי הוא נשאר חייב את

המסמכים האלה. בעצם אלה מסמכים. לא ראייתי אותם. הוא ביקש ממני רק למסור אותם.

סומנו כמוצג 160

ידין: זה כל מה שראש אמ"ן מסר לכם?

תא"ל שלו: יש דברים אחרים שהוא נתן אולי לוועדה הוא ביקש

למסור למזכיר הוועדה. איך הוא חתך בינינו - אינני יודע.

ישנה חבילה גדולה שנמסרה למזכיר הוועדה.

ידין: החלק הראשון כולו נמסר מדבר על היפרונים.

חת-אלוף שלו: אשר לחובות שלי, נשאלתי על ידי ד"ר נבנצאל לגבי כמות הידיעות בחדש ספטמבר, ולסיבה לכך שניחס לשני החדשים האחרונים אותו סבלה הן היופחות. לא יכולתי ואני לא יכול גם עשירי לתת תשובה למה זה פחות, אבל מה שעשיתי הוא שהכנתי לכס סבלה של כל השנה, של כל חדש סמנה, לצרכי השוואה. אלה נתונים, לא תשובה. ידין.
עד חדש נובמבר.

ח"א אל שלו: כן. על כמויות הידיעות שהגיעו בחתך חדשי. אז נתתי שלושה חדשים בלבד, אם אינני טועה.

נבנצאל. ככדומני שנחת את המספר על ספטמבר להשוואה עם אוגוסט-ספטמבר שנה שעברה.

ח"א ל שלו: נתתי חתך של דיווח שאנחנו מוציאים בכל חדש שבו יש נתונים של אותו חדש, השוואה לחדש קודם והשוואה לחדש אחד שנה קודם לכן. מה אני נוחן דבר יותר מפורט של שנה שלימה ולא של שלושה חדשים בלבד.

ח"א ל שלו: היו ר אגרנט:

סינואר 1973 עד נובמבר 1973.
עד 1 בדצמבר. לא כולל דצמבר.
ח"א ל שלו.

אמרי כן - רבא

ישיבה ל"ח (בקר)

תת אלוף א. שליו:

לפי דעתי הצד הכמותי וההכדלים שישנם פה, לפי דעתי הם לא משמעותיים מאד, אבל לאור השאלה, אני מוציא את הנחונים. כי ההערכות על נחונים יכולה להיות שונה.

נבנצל: כנראה שמודיעין יותר ליבולי מכלכלה, כי בכלכלה

ששני כזה מקרוב ל-14 אלף לפני כמה חודשים ער

10,000 נחשב למאד משמעותי.

שליו: בספטמבר היו 24,896 ידיעות ובאוקטובר, באופן טבעי,

כי זה מלחמה...

חודש קודם היו 26 אלף. יש פה פחות. זה חוק אחד.

נבנצל: אני מניח שהסטטיסטיקה חו מתנהלת מדי חודש אצלך

כדי לנצל אותה?

שליו: הסטטיסטיקה מתנהלת אצלנו בגוף שתאיתי אותו ששמן

מד"ח(מרכז ידיעות) הוא גם שמקבל את הידיעות והוא

גם שמפיץ. זה מופץ מדי חודש לכמה גופים, לכמה גורמים, כולל ראש אג"ם

לראות את התמונה ולראות אם יש דברים כולטים. אלף ידיעות פחות לחודש,

זה כעניין לא דבר כולט.

נבנצל: השוני לא היה באלף. יש לך עוד מספרים של הפעם הקודמת

שדברנו עליהם?

שליו: לא, אני חושב שהם אצלכם.

אבל יש לי פה חודשים קודמים, וזה בסדר גודל של

1,000-1,500 ידיעות.

נבנצל: ספטמבר שנה קודם?

שליו: יש לי אוגוסט, יש לי יולי. מאי, אפריל, יש הבדל

מודע, אבל זה לא הבדל כזה שכיח צריך להקפיד באופן

כולט.

שליו: כאשר אתה כותב פה - מיקוד דרום, ידיעות?

שליו: זה ידיעות כאות מפיקוד דרום. הכל ידיעות נכנסות.

ישיבה ל"ח(בקר)

זה ידיעות מהקמ"ן?

י. ידין:

של הקמ"ן.

שליט:

אבל זה לא כולל 848 של טרום?

י. יוחנן:

לא לא, זה 848 * 848 נכנס כולו יחד.

שליט:

היו"ר אגרנט:

שליט:

דמה זה 399?

היו"ר אגרנט:

399 זה יחידת פיענוח שלנו.

שליט:

מה זה תלמה?

היו"ר אגרנט:

אני אפילו לא יודע מה זה, אני חושב שיש מה איזה

שליט:

שיבוש, אני לא יודע.

אולי זה צילומי אויר?

י. ידין:

לא הצילומים עצמם, זה יכול להיות הפיענוח של הצילומים.

שליט:

מה זה 550?

היו"ר אגרנט:

550 זו היחידה שעושה את מחומר גלוי - אם זה שידורים

שליט:

או עהונות ערבית, או רוסיח גם.

קמ"צ קש"ח זה - הגוף באמ"ן הממונה על שרותים זרים.

קש"ח - (קשרי חוץ) קמ"צ - זה קצין מטה לקשרי חוץ, שהוא כמגע עם שרותים זרים.

אלה ידיעות משרותים זרים שהגיעו לאמ"ן. זה חלק מהשרותים הזרים. אותם אמ"ן קש"ח

אחם ישירות. שרותים זרים שהמוסד קשור ישירות, מופיע פה לאחר מכן תחת הכותרת

חבל בסעיף 9.

אחה אומר, שהבעיה הזו של הסטטיסטיקה,

י. ידין:

, לא חשוב

כרגע אם יוחר או פחות, יש בזה אינדיקציות או לא? זו הסיבה שעושים את הסטטיסטיקה?

לא, הסיבה שעושים את הסטטיסטיקה, שאנחנו עושים אותה,

שליט:

זה לקבל אחת לחודש תמונה כדי לראות בהשוואה לחודש

קודם.

אני מבין. , זה היא

י. ידין:

כמובן מוצאת ביטוי, זה אינדיקסור לכאן או לכאן?

ישיבה ל"ח(בקר)

י. ירין:

כלומר, זה לפחות?

שלי: הייתי אומר - שבקיני זה בהחלט אינדיקטור, אבל

אני לא הייתי חופס אותה בחודש, אני מקוה לתפוס

דבר כזה הזמן, ולא באיזה דו"ח חודשי. זה בהחלט אינדיקטור. יש שקט, דממה,

, או לדוגמא דבר יותר פשוט - אם תחנת שידור של רדיו כגודל מספיקה

לשדר, זה מרליק אור ארום.

י. ירין: אבל יש איזה תפיסה במודיעין שאומרת -

זה אינדיקטור למלחמה?

שלי: אני לא הייתי לוקח שום סימן מעיד עצמאי, שזה

אוטומטית, למשל, בימים האחרונים

, אני כשום פנים לא חושב

שחיה מלחמה. בעיני היום, לא הייתי מעריך על יסוד זה, ואני לא מעריך. אני

היום, מה שאני מעריך היום - לא עומדת להיות מלחמה.

י. ירין: אולי כן.

שלי: אני לא יודע.

י. ירין: אני לא יודע, אני לא רוצה להיות שותף להערכות.

אבל למשל, אם פיקוד בצה"ל מוציא הוראה למודיעין

שזה שלו, לתצפיות, מה הם צריכים לשים לב, שאלה יכולים להיות אינדיקציות

למלחמה? זה דבר שצריך לנכוע ממקורו מאמ"ן, מחקר או, אמ"ן צריך לדעת את זה?

שלי: אני יכול להגיד לך..

י. ירין: אני אהיה יותר ספציפי, אם אני אומר לך - שאחד הפיקורים

או במשך הזמן הוציא פעם הוראה לתצפיות שלו -

, שליחה, , פעילות מרובה, שזו

אינדיקציה. היית אומר שבבב בזה זה בא מאמ"ן אליו או לא?

שלי: אני לא זוכר בקשר לשאלה הספציפית. אני יכול להגיד כך

לשני החלקים של השאלה. דברים חריגים, הם יכולים להיות

ישיבת ל"ה (בקר)

מלאא

חה אלוף שליח:

איצ'יקציה. אבל צריך לבחון אותם, כמובן לא את אותו הדבר בלעדית, צריך לראות גם דברים אחרים, אבל מעבר להעדר כל חקשורת, או מעבר לחקשורת מרובה מאד, זה דברים שצריך לראות מה זה אומר, השאלה: אם אנחנו באותו מקרה, פנינו לקס"ן או לא, - אני לא זוכר.

י. ירון: אני לא מתכוון לזה. אני אשאל אותך את זה בצורה אחרת.

אחה אספ נחה לנו מספר של הוראות לאיסוף. האם אתם גם הוצאתם הוראות עקרוניות כלליות לפיקודים או לתצפיות - שישימו לב ל-13,14, 15 סימנים מלאא סווימיס?

שליח: אנחנו לא מתדרכים את התצפיות.

י. ירון: יכול להיות שנתחם זאת לפיקוד.

שליח: אבל אם יש דבר חשוב שנראה לנו, אנחנו אנחנו גם בסעיף עם התצפיות, זה לא שהם סערכות פנוקות לגברי, וכאשר

יש דבר שהוא חשוב, ואני נזכר כעת בדוגמא אחת שראינו בן סימן מעיר אפשרי בפרשה האבוקה של שדה מורגן, אנחנו ריווחנו לפיקוד, שישים תצפית כמיוחד לזה ויסתכל על זה.

היו"ר אגרנט: אלה הדברים של המוסד? מה זה תכ"ל?

שליח: הוא המקשר עם שרותים זרים - שאחם קשור המוסד ולא אמ"ן.

היו"ר אגרנט: ומה משרד החוץ? ש.ב.

שליח: שרות הבטחון (ש.ב.).

היו"ר אגרנט: מה זה רמי?

שליח: רמי - דו"ח מבצעי יומי, מלאא יוכל להיות גם

דו"ח מודיעין יומי.

היו"ר אגרנט: מה זה חפ"ק?

שליח: חפ"ק - זה מוצב הפיקוד, של פיקוד דרום בזמן המלחמה.

זה לא היה קודם, אבל היות ופה יש גם החיחות לחודשים

שמאז תחילת המלחמה, אתם רואים שזה מאוקטובר סופיע. קס"ן נפת שלמה - אותו הדבר.

היו"ר אגרנט: מה זה ס.ט.א.ר?

ועדת החקירה - 26.12.73 - 85 - ר.ב.א.

ישיבה ל"ח (בקר)

- שליח: מטה ארצי של המשטרה.
- י. ידין: אני לא התכוונתי לדבר קונקרטי כמו אכוקה וסור, אני התכוונתי לאיזה רשימה של 14, 15 נקודות שהצופים צריכים לשים לב כאשר אומרים להם - אלה האינדיקטורים חריגים שעלולים להופיע על מצב מלחמה, חשיפן לב לבעיות מסוג זה. אם ישא מסמך כזה לאיזה שהוא פיקוד, הוא נובע מאמ"ן, או מה?
- שליח: הוא בסוּח נובע מבעים עם אמ"ן. אהה שואל אותי בקשר למסמך כזה?
- י. ידין: כן.
- שליח: אני חושב שהמסמך שיוצא, אני חושב זאה אני צריך לבדוק. אני מדבר ~~אתה~~ ~~אתה~~ ~~אתה~~ ממשכטה, אפילו לא זכרון - מסמך שיוצא מרי שנה על סימנים מעידים, הוא נופץ גם לקמנים.
- י. ידין: יש מסמך כזה שיוצא מאמ"ן?
- שליח: יש מסמך שיוצא מרי שנה, עד כמה שאני זוכר - ראש אמ"ן מוציא אהה לשנה של השיח שלו לאותה שנה.
- מה הדברים שהוא רוצה תשובות עליהם, זה מסמך שאנחנו מכינים אותו.
- י. ידין: שיה לתצפיות?
- שליח: לא, לא. הוא לא לתצפיות הוא שיה - מה דברים שאנחנו רוצים לקבל עליהם תשובות.
- י. ידין: זו רשימת המשימות.
- היו"ר אגרנט: מסמך שקובע את המשימות לשנת 4/73 זה מוצג 6.
- זה הוצג בפנינו.
- שליח: אני חושב שיש נייר שיוצא אהה לשנה שכולל
- משימות איסוף עיקריות.
- י. ידין: מה צריך לעשות המוסד?
- היו"ר אגרנט: האם זה המסמך שאתה פתחוון?
- שליח: אני חושב, אני אומר מזכרוון.
- לסקוב: אבל סימנים מעידים אתם מוציאים?

ישועה ל"ח(בקר)

- שליש: סימנים מעידים אנחנו הוצאנו כעבר, סימנים לפרוט מעידים אבל לא צאצא כזה של תצפית.
- י. ידין: למשל, אם חיילים לבושים חגור, או לא לבושים חגור?
- שליש: חשמע, גם אני הייתי בעבר גם קמ"ן פיקוד זה דברים שאני צריך לחוש, קמ"ן פיקוד זה דרג די רציני, יש דברים שאתה צריך לחוש.
- י. ידין: אני רוצה שתבין, אני לא מבקש תצפיות והסברים, אני שואל שאלה: אם יצא דבר כזה או לא?
- שליש: אני לא זוכר שיצא.
- לנדאו: סדרך הטבע, זה צריך לעבור מקמ"ן הפיקוד?
- שליש: כאשר אני מדבר על קמ"ן פיקוד בסבב של קצת מחח וזה לא פעם קרה לפני המלחמה, אני שואל אותו: עדיין יש בשטח כוננות או לא?
- י. ידין: אני מבין. אני שואל אם יש בקורסים לסודיעין, או אמ"ן ~~אמ"ן~~ מחקר, מוציא דבר סטנדרטי כזה שהקמנים מתרגלים אח זה, או שזה לא?
- שליש: אני לא התכוונתי לזה, אני מחפש אם אני אמצא אמציא לכס.
- נבנצל: יש לי עוד שאלה אחת של סטטיסטיקה: האם ירידה במספרים הכוללים של הידיעות גם יכולה לתצביע על החלטה של פעילות האיסוף?
- שליש: יכולה להצביע, אבל פה ישנו רק הצד הכסותי. פה אין הצד האיכותי.
- נבנצל: כן אני מדבר על הצד הכסותי, האם בא בחשבון למשל, שאתה על סמך דבר כזה היית מעיר - שזה מסריר אותך או אתה שם לב שמקבלים פחות?
- שליש: כן. עקרונית קודם כל, או כללית - נצטר סטטיסטי יכול להדליק גם אור אדום.

ישיבת לי"ח (בקר)

שליח:

אם פתאום מסוכנות מסויימת לא מגיעים דברים, או יש ירידה בולטת, כמובן שצריך לבחון את זה גם לאור הארועים של אותו החודש. אם כאותו החודש היה איזה ארוע של מסוס או איזה שהם דברים שקרו, זה יוצר כמניין עולות של ידיעות.

המשך דבריו רשמה א.ג.

אם בחדש אחר לא היו - אז יש פחות ידיעות.

לצד התכליתי הקונקרטי, אני חושב שיש לנו חנושה די טובה, שכתוצאה מזה שאנחנו צרכנים, של ירידה או העדר ידיעות - כמותית אני מדבר - ועוד יותר, איכותית, באופן יותר שוטף, ואני לא זוכר אם אמרתי פה אבל אני אומר שהתמונה היחה שבמשך תקופה די ארוכה מצב אאאאאא הכיסיטי של כחות יבשה של מצרים ושלטוריה היה ירוד, היה ירוד מבחינה איכותית, אני לא מדבר על כמותיות, מבחינה איכותית, אני פתכוון. וזה היה דבר ידוע לראש אס"ן. זה אני אומר למרות שאין לי ספק, שנעשה מאמץ על ידי כל מי שנוגע בדבר, אם אחס רוצים דוגמאות, למשל, אם היה תרגיל במצרים, תרגיל גדודי, אנחנו ידענו על התרגיל, יכלנו לעדכן ולדעת איפה הוא, ידענו מתי הוא מתחיל וכמה פקודות ניהנו בו, אבל איך הוא התבצע - אם הוא התבצע עם כחות או בלי כחות, איך חוקפים את היעד, באיזה וכמה סנקים נתקעים בכדרך או לא, ולפעמים אפילו לא ידענו אם זה פתבצע באופן שלדי עם שלשה סנקים כפי שזאת היחההשיטה בצבא המצרי, או כל הגדוד, ז"א סוגי דברים כאלה שיכלו לתת ידע בסיסי על כחות היבשה, או קראנו כמה פעמים שכסוריהעברו למערך חרום, כחות היבשה הסורים עברו למערך חרום, כשאנחנו גילינו את זה לראשונה בגיחת אאאאא תצלום ולא פתאזנה.

אני נתבקשתי לתת את סיכום הסודיעים השבועי של 4 באוקטובר, אני מביש אותו בזה. זה סיכום הסודיעין השבועי מ-26.9 עד 4 לאוקטובר, זה כולל עד הצהריים ב-4 לחדש, זה יצא ב-4 לחדש.

זה סוצג 162.

יו"ר אגרט

סוצג 162

תא"ל שליו החוב הכא שלי שאני רוצה להתיחס אליו הוא לשאלה שנשאלתי אני חושב ע"י רב-אלטף ידין, והיא. אם גיסנו אנשי פילואיס כמחקר לפני המלחמה, אני עניתי במקום שעד כמה שאני זוכר, לא גיסנו ספציפית. הכסתתי לבדוק ואכן לא גיסנו.

ועדת חקירה - 27.12.73

ישיבה ל"ח - בקר
תא"ל שליו

א.ג.

תא"ל שליו :

יש לנו במד"ח צוות שהוא מחתף והוא יושב 24 שעות
ביממה בקבוצה קבועה, שהיא כוללת רב-סרן, ראש משמרה,

סגן או סרן, מש"ק, והם אנשים המשתמשים בזה כחדשים הראשונים כדי ללמוד.

בהמשך, לאחר שבקיאים כבר דרך הנסיון, כשיש איזה בעיה שעולה או משהו לא

ברור, אז מסתכלים. אתה צודק שזה דבר גדול בשביל ללמוד אותו על רגל אחת.

אבל, השיטה היא שאם עוד מקום פנוי למחשבה, השיטה היא עד כמה שאפשר להגדיר.

יש מה דברים רגישים, אתה מצד אחד רוצה שאנשים יקבלו, מצד שני יש שיקולים

בטחוניים של מקורות, שאתה מוכרח גם אותם לקחת בחשבון.

בענין זה של מקורות, יש דרגות בטחון שונות למקורות.

ענין הסגול אני רוצה להסביר. סגול, זה הקריטריון הכי גבוה. אש"ף הכי נמוך

זה לבן. בענין הסיווגים יש חוסר שהוא לא מסווג בכלל. אבל, אני כרגע לא

מתיחס אליו אני אתן את הקריטריונים של הידיעות שיש להן סיווג של סודיות,

שהם סודיים או סודיים ביותר. הקריטריון הנמוך ביותר זה לבן. אחרי זה - צהוב.

אני מדבר אך ורק על סודי ומעלה. סודי וסודי ביותר, כי גם שמור זה מסווג אני

מדבר על רמות הסיווג הגבוהות. הלבן הוא הדרגה ביותר נמוכה מתוכם. צהוב מעליו.

צהוב יותר גיש בטחוני. אדום עוד יותר רגיש, וסגול הכי רגיש.

את הקביעה אם זה סגול או אדום או צהוב - עושה יחידת

האיסוף.

יו"ר אגרנט: ?

א.שליו: . אני רק נחתי דוגמאות. אצל כליחידת איסוף,

היא קובעת אן זה לבן, צהוב, אדום או סגול? שבסיווג

זה בא לביטוי . על חוסר, על ידיעות שהן בדרגה הרגישות הכי

גבוהה - סגול - יש הגבלות בטחוניות. בין אם אש"ף הידיעות של הצמח או בין

אם הידיעות של מקור אש"ן.

אם תסתכלו בספר העבה ה,ה, תראו את הביטויים לזח

סגול סופץ להרבה פחות גורמים.

דברנו על כמה ידיעות. אלה הן סגול?

י.א.נבנצל:

א.שליך. - הכל היה סגול, או כמעט הכל סגול, ער כמה

שאני זוכר. ז"א המוסד מגדיר את כסגול.

אני חושב אדום, לא סגול. הם מסתדלים, כמו שאמ"ן משתמש לפי מיטב הבנתו

מסתדל לצמצם את זה כאמת לדברים שנראים סבחינה בסחונית הכי רגשיים, כי אחרת,
אין ערך לדבר אם הוא נעשה בהסוניות.

אין פה הוראות לראש הממשלה, לשר הבטחון, לראש המטה?

י.ידין:

אני מניח ששא שיש.

א.שליך:

הראשון, זה תת-אלוף ליאור. הראשון, זה הראל"שים,

י.ידין:

ז"א ראשי הלשכות.

אנחנו מעבירים לא לראש הממשלה ליד, אלא אנחנו

א.שליך:

מעבירים הכל למזכיר הצבאי, זה ליאור. ליאור מופיע

כמחאס וכמזכיר צבאי.

אחר כך רשמה י.ע.

2098

ועדת החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ח, לפני הצהרים

שלו: אני יודע שהמוסד מעביר אלינו, מתחילת המלחמה הוא התחיל

להעביר אלי, אני מניח שהעביר קודם לראש אמ"נ.

אלא משום שחשב שהוא עסק, הוא העביר אלי, העחק מכתב של * מה שהוא שולח לראש הממשלה ושר-הבטחון. אני יודע שכעבר הרחוק, בתקופתו של כאיר עמית, אני זוכר * בספק, אני זוכר שהיה וכוח בין אמ"נ ובין המוסד, אם זה טוב שהמוסד מעביר ידיעות, כי אולי הוא לא יודע מה חשוב ומה לא חשוב. והמוסד עמד על שלו ואמר שזו זכותו להעביר את הידיעות הגורמיות לפי שיקוליו שלו.

ידין: אם כתוב מה רל"שים, ורל"שים המרוכז ברל"שים של ראש הממשלה

שר הבטחון והרפסכל, אם כתוב מה שמחלקת אסוף, סליחה, רל"ש של מחלקת אסוף ? מה זה 848 לא יקבלו ?

שלו: ידיעות של 848 הם לא מקבלים. אני אסביר.

הידיעות של 848, או קש"ח (זה עוסק במגע עם גורמי מודיעין

זרים) זה לא בסמכות מד"ח להעביר. אלא אם זה החלטה של ראש אמ"נ. הגורם שמעביר ידיעות גורמיות לשלטונות, גורמיות, לא מודיעיניות אל לנו, זה ראש אמ"נ. זה לא בסמכות של קצין המשמרת להעביר ידיעות מסווגות. אני לא מדבר על ידיעות גלויות.

ידין: בזה הציפו את כולם.

שלו: אני לא בגדע-אם-זה-בסמכותך-אף-לא-בסמכותך הציפו

אן לא הציפו, אבל זה לא בסמכותך.

זה ענין של ראש אמ"נ, ראש אמ"נ מחליט מה להעביר לשלטונות למעלה. לשר הבטחון, לרפסכל וכן הלאה. זה לא החלטה קצין המשמרת, לא בסמכותו.

ועדה הקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ח, לפני הצהרים

2099

פרו א. שלו

בבנצאל: בנוגע לגישת המוסד, מה הם יכולים להעביר.

אגרנט: איזה חומר גלמי להעביר, האם מעביר ישר לממשלה,

שלו: אני יודע על ראש הממשלה ושר הבטחון.

אני רואה שסחחילה המלחמה הוא מעביר לי העתק של כל דבר והוא הסביר לי פעם, שזה בא כדי שאדע מה הולך שם.

אגרנט: הוא מעביר אל ראש הממשלה ושר הבטחון.

והעתק לראש אמ"נ, או לאמ"נ.

ירין: זה לא נוהל מחלט, זה לא נוהל ברור.

למשל אותה הישיבה של שדברה עליה קודם

אמ"נ הפיץ לשר הבטחון, וזה חומר גלמי שלמעשה המוסד היה צריך להעביר.

שלו: זה דבר טכני. קודם כל כשראש אמן ספיץ, החלטה שלו

זאת אוסרת הוא אוסר למדת שלו הפיצו לזה ולזה,

זה לא הולך דרכי אפילו. מד"ח הוא גורם טכני. ראש אמ"נ הוא ספיץ

ידיעות לשר הבטחון, לרמטכל, לראש אג"מ ולסגן הרמטכל, היום זה גם

סגן-הרמטכל וגם ראש אג"מ. היום ורצה להפיץ לרמטכל ולראש אג"מ,

זה אבולו סדור של שלישייה, אני מניח שלכן העביר זאת גם לשר הבטחון.

ירין: יכול להיות מקרה, במקרה כזה, ששר הבטחון מקבל

אח זה פעמיים.

שלו: כן, בהחלט, זה יכול להיות.

ראש אמ"נ בדרך כלל, עד כמה שאני יודע, יריעות

חשובות ספיץ לרמטכל, לסגן הרמטכל ולראש אג"מ. אנחנו קוראים לזה

חפוצה ש אצלנו, אני לא יודע בדיוק למה זה ש, אולי פ"שלונוח.

ירין: אולי משלישייה.

2100

ועדה חקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ח, לפני הצהריים.

שלו:

אז יכול לקרות שזה הולך גם לשר הכסחון. אבל הוא לא רואה את עצמו, כפי שאני מכין, כעושה חרות בזה סדר אחד, או שהוא הגורם שמעביר ידיעות לפוסד. הוא מפיץ, עד כמה שאני יודע בש ידיעות חשובות בשבילם. אפשר לחת 500 ידיעות ליום? אפשר להסית אותם.

אני חושב שאלה החובות שלי, ואם סותר לי, אפשר לנסות ברבע שעה שני נושאים מתוך הפרובלמטיקה שרציני רק להשלים אותה בקצרה,

אגרנט:

עד כאן בסרת את החובות,

שלו:

אלא אם כן שכחתי משהו, ואולי אני חייב משהו בלי בלי שאני זוכר.

אני רוצה בנושא הפרובלמטיקה של ההערכה, אני מבקש להשלים כשהיים או שלוש נקודות בקצרה כסובן.

הראשונה היא המגע עם הסודיעים הפיקודיים. אני מדבר על הפקודיים הסריטוריאליים, לא על שני הזרועות שעליהם דיברתי בפעם הקודמת. דרג הסודיעים בפיקוד הוא לפי דעתי דרג סודיעים בכיר. בשבילי על כל פנים זה אחד התפקידים שממנו נהנחי ביותר, כקצין סודיעין פיקודי. יש בזה לפי דעתי גם קרבה לשטח ולכוחות. זה תפקיד מעניין לפי דעתי. המאפיין הוא לפי דעתי שיש לו גם קרבה לשטח ולכוחות, יש לו גם אמצעי אסוף שהוא יכול להפעיל אותם, אם כי מוגבלים. והוא גם צריך לעסוק בהערכה. הקס"ג הפקודי מקבל את רוב הידיעות הגורמיות. ובשביל המחקר, בשביל אס"ג ובשביל המחקר, הקס"ג הוא גורם חשוב בתחום ספויים, שמחבס על כך שהוא חש את מה שקוראה בשטח, ובשטח אני לא מתכוון רק לק"מ הראשון. הוא חש שהוא מעריך את המצב הצבאי והמשמעות שלו, ואי לזאת, בדרך כלל אני חושב שיש מגע די הדוק בינינו, בין המחקר זכין הקס"גים הפיקודיים.

2101

ועדה הקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ח, לפני הצהרים

ער: שללסקוב:

אם יש לו הערכה שונה משלך, היית כולל אותה בחוץ

הערכה שלך? היית מביש אותה?

של:

הייתי אומר בטוח לראש אמ"נ, אני מעריך כך,

הקמ"ג של המקור מעריך אחרת. זו אפשרות אחת.

אפשרות שנייה, הכעיה היא שבשלב גבוש ההערכה מדברים אחרת. אני לוקח

דוגמה, דוגמאות של לפני המלחמה, דוגמה שלי. גם על עובדות יכולות

להיות חילוקי דעות. עובדה פודיעינית, עובדה זו לא עובדה.

כרוב המקרים אתה מעריך שזו עובדה, אז יכול להיות זכוח גם על עובדות.

אבל אני סחייחם לשאלה בהקשר להערכה. אז בשלב הזה של ההתחככות, ההחלכות

אתה עושה גם ההערכה וגם מחלכד בהערכה. זה לא תהליך שנגמר ביום אחד ואתה

הולך הביתה. אתה שומע דעות והדברים משפיעים אחד על השני, אתן לך דוגמה.

אחמול קרה משהו שיכול להיות דוגמה קונקרטיה. היו לנו ידיעות על זה שיש

התעניינות מיוחדת

זה אצלי

הדליק חיקף אור אדום שאולי הם מתכוונים לעשות איזה שהיא פעולה מבצעת.

אגרנט:היו ידיעות מיוחדות ביחס ?של:לנו היו. גם למקור היו.

ואז דברתי עם ענף 5, שכראשו עומד אביעזר יערי, שלא היה אחמול, ואסרתי להם

אני רוצה שתשמעו מה המקור אומר, אם הוא רואה את הדברים אותו הדבר,

הוא חי בשטח, אולי יש לו חחושות אחרות, אולי רואה דברים אחרים.

ההערכה לוקחת דברים. ההערכה שמתגבשת בדרך כלל לוקחת פראש גם את דעתו

של המקור. מצב כזה, לכן, שאנחנו אומרים דבר אחד והמקור אומר דבר קיצוני

שני, בדרך כלל אני לא חושב שזה קורה.

2102

ועדה החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ח, לפני הצהרים

עד: א. שלו

אתה זוכר וכוח עקרוני כזה עם קמ"ג צפון.

ידין:

כשכופעים לפני המלחמה, האם הקו השני הסורי תפוס

על ידי השריון או לא, לפי התצ"א ?

אני אנסה להיזכר, כי להיזכר שלושה חדשים אחורנית

שלו:

אגיד מה אני זוכר בדיוק.

אני שואל עקרוני, אם קמ"ג צפון טוען, לפי תצ"א

ידין:

שהקו השני תפוס על ידי השריון ואתם טענתם שכן תפוס

על ידי השריון. וכוח מסוג זה אחת קורא וכוח עקרוני או לא.

זה וכוח על עובדות. יש לנו יחידה פענוח אצלנו, היא

שלו:

יחידה 399. ויש גם גוף פענוח בפקוד. ויכול להידח

יכול לקרוא, שפה מפענחים שיש משהו ופה אוטריס, זה בכלל דבר אחר.

לרוב אנחנו עושים קונפונסציה בין המפענחים.

א. שלו: מכני שטיב הגיחות הוא פרובלמטי. זה סוג ויכוח על עובדות, הוא קורה לנו הרכה פעמים. היום יצורך חסכון, למשל, לצורך ריכוז המאמצים, גיחות על מצרים אנו עושים יחד עם פיקוד הרום. אם זה יותר טוב או לא - אינני בטוח. אולי יותר טוב שכל אחד יעשה זאת להוד, ולא שעושים ביחד, פיסית־אני־תכנון.

יריין: השאלה שלי הייתה... לא־הלכה למעשה. לנו נסדר שבזמנו היה ויכוח די נוקב, שקמ"ן פיקוד צפון שכנע את אלוך הפיקוד - לפי התצ"אות שהם פענחו - שהמצב בקו השני הוא כך, שהמפענחים שלכם אמרו להיפך.

א. שלו: יכול להיות. מה שאני זוכר בשאלה זו, אם יורשה לי, כי זה די חשוב, אני זוכר דיון שהייתי אגל הרמטכ"ל והיה אלוף פיקוד צפון. הוא שלה לי פתק בענין הקו השני. ואני אמרתי לו, עד כמה שאני זוכר, און־כתבתי לו, שלפי מה שאני חש - יש התחלה של תפיסה של הקו השני, או אפילו יותר מזה, שיש תפיסה. אם תוך כדי דיון או אחר-כך הוא אמר לי: חשמע, אני חשבתי, אנן חושב-אלטי התמונה שיש לי - שזה לא תפוס. אני אולי מכלכל פה. עם הקמ"ן אני זוכר שיחה כזו שנסייתי לברר, והוא אמר לי שהאלוף התכוון לקולאן: חיות והקו השני לא תפוס, שיש פחות סימן להחקפה.

יריין: אחת לא הכנת את השאלה. אינני נכנס כרגע לבעיה אם היה תפוס או לא תפוס. אחת דיברתי על הריהביליטי ועל החשיבות של הקמ"ן. אם קורה מקרה שיש חילוקי־דעות בין הקמ"ן לבין המפקד, כגון - והנאתי זאת לדוגמה - המקרה שציינתי. אז יש חילוקי-דעות. מה מקבל אמ"ן ומפיץ לראש המטה הכללי במקרה הזה: הקו לא תפוס, או הקו כן תפוס, אלא אומר: אנו חושבים שהוא לא תפוס. קמ"ן פיקוד הצפון חושב שהוא כן תפוס.

הקד. תת-אלוף א. שלו

א. שלו: השיטה היא שלא נושאים כך. אבל מה כן עושים? אם יש דבר כזה,

יש טבע שוטף בין המכענחים אצלנו לבין הפיקוד לפני סיוצא

משהו. במקביל מפענחים מה וחס. בורקים דברים. ואם יש מצב שכלל-זאת מה מפענח

חושב כך, ופה הוא חושב אחרת - עושים את הכל כדי להפגיש ולעשות יחד וליישר

את הדברים.

ואם לא מתיישרים?

יריג:

אני לא זוכר מקרה שלא התיישרו. אם לא נתיישרים, יכול

א. שלו:

להיות, נגיד חיבורית... יכול להיות, אני אינני זוכר. יכול

להיות מקרה, אני לא זוכר.

אתה לא זוכר את המקרה הזה?

היו"ר אגרנט:

אינני זוכר מקרה שהיה חשוב..

א. שלו:

אמרה שנתבקשת להביע דעה בענין זה, בענין קונקרטי כזה,

היו"ר אגרנט:

אם הטורים תכסו את הקו השני או לא תפסו.

לשאלה הקונקרטית - אני זוכר שהתמונה שהיתה לאלוף פיקוד

א. שלו:

צפון, מהאינטרסציה שהוא מקבל מהפיקוד, עד כמה שאני זוכר,

שהקו השני לא תפוס.

מי אמר את זה?

היו"ר אגרנט:

אלוף פיקוד הצפון. כאינדיקציה לכך שאין סימנים להחקפה.

א. שלו:

שאינן סימנים להחקפה? שיש סימנים להחקפה.

היו"ר אגרנט:

שהמסקנות שזה לא תפוס זה לקולא.

א. שלו:

חשכתי בדיוק ההיפך.

היו"ר אגרנט:

הוא אמר זאת לקולא.

א. שלו:

הער: מ-אלוף א. שלו

דיון: הוא אמר שהיה ויכוח בין המפענחים האלה והמפענחים האלה.
"בגלל חילוקי-דעות ובסתון אישי שלי" - אני אומר מה אמר
קמ"ן צפון - "אלוף הפיקוד קיבל מייד את ההערכה שלי. ועם זאת אסרתי לו
שאמ"ן טוען אחרת. לפי אלוף הפיקוד - ופה הוא מוסר זאת כשמיעה - בדיון
מט"ל לפני כן הוא בא ברכיים עם אריה שלו בנושא זה. האלוף אמר לו -
דכאן באה ציטטה: "הקו השני כן חפוס, חתיו שקטים." "אלוף הפיקוד אמר לי,
כי הקו השני לא חפוס." *

א. שלו: זה לא היה דיון מטכ"ל. זה דבר ראשון.

דיון: אני מוסר לך מה הוא אמר.

א. שלו: אני מכין. זה היה דיון כפורום מצומצם אבל הרמטכ"ל, כולל

ראש אג"ם.

דיון: בשבילו זה מטכ"ל.

א. שלו: דבר שני, מה שאני הבנתי מאלוף הפיקוד, שזה שהוא לא חפוס

והכוחות עדיין לא נכנסו למערך החירום - זה לקולא ולא להוסרה.

אכל השאלו את אלוף הפיקוד.

היו"ר אגרנט: אצלו זה להיפך.

לסקוב: אני רוצה להכין את העניין קצת יותר עמוק, האם אתה מקבל

מקמ"ן פיקודי הערכה מצב כחובה, או שנפגשם ו"מבשלים"

את העניין. דניס יחד, כל אחד אומר את שלו, ולבסוף מגיעים לסיכום.

ועל עקרון של קונצנזוס זהו"מ שיוצא.

א. שלו: הערכה מצב כחובה מפיקוד - אנו מקבלים לעתים רחוקות.

דבר כזה מגיע לעתים רחוקות. זה לא דבר מזומן. הפיקוד

כותב כל יום דו"מ. אהה יכול להגיד שזו הערכה מצב. זו לא הערכה מצב.

הער : חת-אלוף א. שלו

א. שני(המשך):

זוהי תמונה של סת המצב בשטח, מה רואים, איזה סיכום של הדבר.

אני משתדל - השתדלתי כמה פעמים עם קמ"נים - להביא אותם

כדי לקבל יותר מזה, לקבל הערכה, ואני מניח שיש להם קשיים אובייקטיביים שלהם.

אני חוזר לקמ"נים, אם מותר לי. הטבע הוא די הדוק, לפי דעתי.

לא חסיד מספיק הדוק, אולי, לא חסיד שווה הדוק, אולי. יש בעיה של מרחקים וכדומה.

הוא כמגע די קרוב בין הענכים, כיון ענף 5, לדרוגסה, לבין מודיעין צפון,

או בין ענף 6 לבין מודיעין דרום. אני יודע, לפשל, שלכני המלחמה ענף 6

דיבר לעתים קרובות עם מודיעין דרום.

היו"ר אגרנט: לפני המלחמה..

א. שלו: אני נותן זאת כרוגסה. בימים שלפני המלחמה; במלחמה - בטוח.

אני אישית גם נוהג לדבר מדי פעם עם הקמ"ן הפיקודי כמצבים

של מחיחות. אני זוכר לדרוגסה, עם קמ"ן דרום. היתה יריעה שהגיעה מן הדרום,

שביום אחד היו ביקורי קצינים בכמות יותר גדולה מאשר מקובל. זה הקפיץ

אוהי. זה נראה לי חריג. אינני זוכר את הכמויות המספריות.

היו"ר אגרנט: מה היתה?

א. שלו: היה יום אחד דיווח שיש יותר קבוצות קצינים מאשר מקובל, מאשר כיום

קודם, או בימים רגילים. זה קצה הקפיץ אוהי. זה אני זוכר.

אני לא בטוח אם לא דיברתי על עור מקרים שאינני זוכר. ושאלתי אותו: מזה וכך הלאה.

הוא הרגיע אותי. אינני זוכר את המלים המדוייקות. הוא אמר: חשטע, זה היה אא

לפני יומיים, זה בינחיים נרגע. זה הקשר עם הפיקוד, הטבע, כולל ביקור של

קצינים שלנו בשטח, אולי לא מספיק ביקורים.

היו"ר אגרנט: ביקורים של המחקר..

2107

ועדת החקירה - 27.12.73
ישיבה ל"ח - בנקוד

הער: תת-אלוף אריה שלן

א. שלן: ביקורים של קציני המחקר בשטח, כגבולות, אני חושב שזה מרכיב חשוב, גם כדי להושי את הדברים מקרוב, גם לצורך הסגת עם דרג המודיעין. אינני בטוח שאנו עושים את זה מספיק, כי ההיום קשים אחרי הכל, מרכיב הזמן הוא קשה מאד.

אנו עושים עבודה בטביל הפיקורים. לא פעם הם מבקשים העשו לנו עבודה בנושא זה, אנו עורכים עבודה, זה ידוע, במידה ויש דיונים עם מוזמנים מטובים, למשל כאשר יש הערכת סגב שנחית בפרק הסיכונים - הם מוזמנים, לא חסיד הם יכולים לבוא.

היו"ר אגרנט: בדיונים של אמ"ן?

א. שלן: אינני אוסר לכל דיון. הם מוזמנים מדי כעם לדיונים, דיון של פרק הסיכונים של הערכת הסגב החצי שנחית או השנחית - הם מוזמנים, כל אחד לחלק שלו. זה נושא אחד טרציהי להשלים.

היו"ר אגרנט: אתה מדבר על דיון על פרק הסיכונים על הסגב המודיעין החצי-שנחית והשנחית.

מצאמל:
ירי: רציתי להיות בטוח בנקודה הראשונה, אני קורא מהסטנוגרמה, קודם קראתי מהרשימות שלי, בסטנוגרמה הוא אוסר: "באחי בדברים - אלוף הפיקוד אמר לו - עם תת-אלוף שלן בנושא זה, ותת-אלוף שלן - לפי דברי האלוף - אמר לך שרצוקת ... השניה חסוטה, וכואו נהיה שקטים."

א. שלן: איך זה אכשרי זה כנוגד אחד לשני.

ירי: בסדר, רציתי להיות בטוח ויטחתי נכון את מה שאמר הקס"ן.

לנדוי: זו הסכנה בעדות שמיכה.

היו"ר אגרנט: אם גמרת את הנושא הזה, נעטת הפסקה.

ועדת החקירה - 27.12.73 - 120 - 116 -
 ישיבה ל"ח - בכוכר
 הערו: חח-אלוף שלו

א. שלו. רצייתי בחמס דקוח להסביר איך אנו קצח מנגלים קגח פוטנציאל
 במרינה, ולא רק חיים בתוכנו. אם זה מעניין. ולאחר סכן לעבור
 לנושאים אחרים.

היו"ר אברנט: מה זה פוטנציאל במרינה?

א. שלו: זאת אומרת: אנשי סידע במרינה, אוניברסיטאות.

לנדוי: אצל האוייב?

א. שלו: אצלנו. אנשי סדע שלנו.

יריין: סרופ' שמיר, למשל.

היו"ר אברנט: אני מכריז על הפסקה עד שעה 15.30.

(הכספה)

ערות תת-א' ו'ך א. שלו.

היו"ר אגרנט: החלטנו לא להפריע לך עכשיו, ולחת לך לומר בצורה

שוטפת, ורק בסוף, אולי תהינה שאלות.

ת"א שלו: אני מודה, אבל לא מכריע לי אם תשאלו. התרגלתי לזה.

ברשותכם אני רוצה לחזור לדבר שנשאלתי קודם, והיא על

קמ"ן כיקוד צכון, כל הסיכור הזה. מיסיתי קצת להיזכר עם עצמי, אני לא בסוף
שאני יכול להכנס לפרטים.

היו"ר אגרנט: העיקר לא לעשות רקונסטרוקציה.

ת"א שלו: זה שלושה חרשים. מה שאני זוכר, היה כשונה קצת סמה שאמרת

קודם, גאלוף הפיקוד כתב לי איזה פתק על סערך הקו השני

ועניתי לו שהוא טעו, והוא הסתייג מטהו. לא ראיתי אותו, אני חושב שהוא הלך

עם הרטטכ"ל ל. שב. או מטהו כזה. צלל דברתי אחר כך עם ראש אפ"ן. צלצלתי לקמ"ן

לא צפון לכדוק מה הבעיה, מה ההערה של הפיקוד. סמה שאני הכינתי שהוא אוטר.

היות שהתמונה שלהם היא שאין שם כוחות, שזה לקולא ולא לחומרא. אני רוצה להוסיף

עוד שני אלמנטים, האחר...

היו"ר אגרנט: מי אמר שזה לקולא?

ת"א שלו: זה דבר שהיה שכוב לפניי במלחמה, זה לא היה צמוד למלחמה.

שלא תהינה עה אי-הבנות. ב-30 כספטמבר, אני רואה ניר

שאנחנו הוצאנו בזמנו, שהקו השני חבוש ולמערך כזה לא היה תקדים עד היום. אני

יכול לטעות בהערכה - בטוח. אני יכול לטעות בהערכה, אבל להגיד דבר שטוטט

כזה, שאם חופשים את הקו השני, שזה לקולא - אני חושב שזה אם מותר לי לדבר

על עצמי בכלל, זה קצת טובים.

היו"ר אגרנט: אחת לא אמרת שזה לקולא.

ת"א שלו: זה לא יכול להיות. אני לא אוטר שסוכרתי ללכת למלחמה

מפישת הקו השני. אפשר גם כלי הקו השני, אפשר גם כלי

לחפש את הקו השני ללכת למלחמה. זה מרוכר על הקו השני שהוא בערך 40 קילומטר

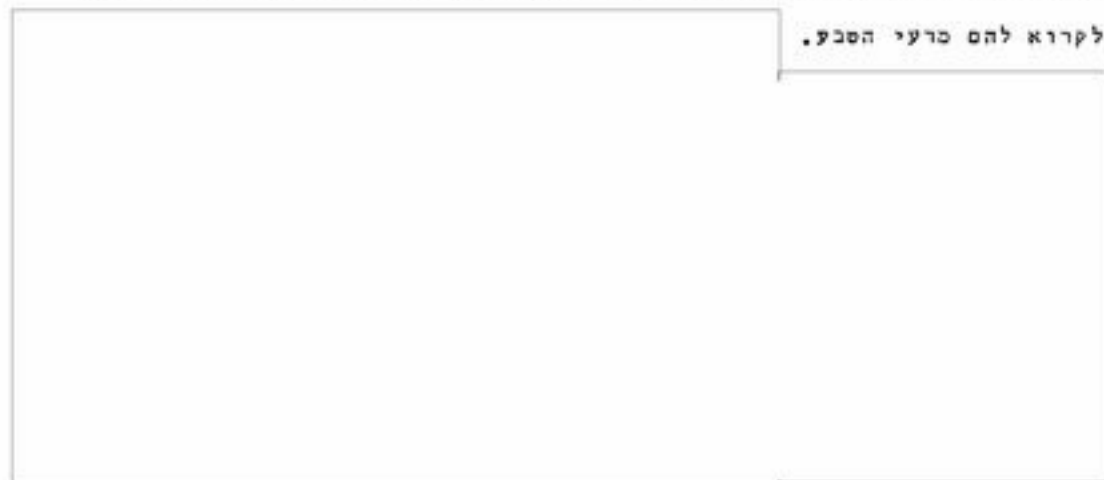
מהחזית, אפשר גם כלעדי זה ללכת למלחמה. אבל מפישתו המלאה גם של הקו השני,

היא בשום פנים לא סימן שלא הולכים למלחמה. יכול להיות סימן להחמרה ולא לקולא.

אני לא סחאר לי שיכולתי להגיד דבר כזה.

לנושא הבא, ככמה כלים, חרשו לי - אני רוצה ליצמצם -

סגנין של ניצול כוונציאל מה שקראתי. אנהנו עובדים במערכת בחוץ אמ"ן אבל
מנסים לנגל פוטנציאל גם במדינה וגם לקיים סגעים עם גורמי שמתוך לישראל
שעוסקים בנושאי המזרח ההיכון והמעצמות, כדי שסופ מהם, כד ללמוד וכדי לעשות
בחינה של עצמנו ושל ההערכה שלנו, ולקלוט דברים חדשים ולסמוע דעה אמרוה ולשנות
גם הערכות. אני בחוץ, אני אדגים ככמה החופים, זה אמור גם לנושאים שאפשר
לקרוא להם כרעי הסכע.

למשל, אנהנו נעזרים במכון הגיאולוגי ובסכניון לביצוע
עבודות מחקר כבדות, לפי תכנית שנחית, כולל לצרכים ולפי דרישות של המיקודים.
וזה בנושאים כבדים כגון [redacted], החייץ האקלאי במצרים, השתיה המים במצרים,
קרקע
אגן דמשק, זה נושא שאמא וחשתיה.

למשל, המחקר על מערכת המים נחעלה היה אחת הדוגמאות

[redacted]

של דבר שיטושי,

[redacted]

זה ניחוח מסרות?

לסקוב.

2111

תא"ל שלו: זה ניתוח מערכת המים, [] , איפה

אפשר למנוע, איפה אם רובים למנוע מישהו אתר למנוע,

איפה גריך לתפוש.

זרין. זה ענף קרקע?

תא"ל שלו: זה קשור, זה עובד יהוד עם ענף קרקע. זה קשור לענף

אחר אצלנו שהוא ענף הקרקע, []

אני נותן רוגסא, אם תרצו פרטים - יש לי נושאי נפט

שש טגעים

לסקוב. אין לכס הסכס עם []

תא"ל שלו. כן זה []

אנחנו עסקנו בעבודות מחקר, הערכה לטווח ארוך. מישהו

מכס טאל גם את ראש אמ"ן אם עשינו עבודות לטווח ארוך, כולל איח איומים

לטווח ארוך. עשינו גבורות הערכה לסוף שנות ה-70, ל-1980, בנושאים כלכליים

בעזרת [], נושאים כלכליים במזרח התיכון בעזרת []

בנושאים דמוגרפיים על ידי []

זאת אומרת, אוכלוסיה כמיות וכן הלאה. אני רוצה ~~אחראא~~ להדגים לכס את הדברים השימושיים שבזה, למשל, העניין הדמוגרפי נהן לנו מכחה להעריך כמה שיוסיים

יוכלו להיות למצרים ב-1980. בצורה יחסית מדעית. לא מדוייקת, אבל יחסית

מדעית. ~~אז~~ עד אז הלכנו בשיטה שכל שנה הוספנו לפי הנסיון של השנים הקודמות.

2112

במחקר הזה כדקנו כמה בוגרי בתיסכר חיכון יש היום וכמה יהיו בעתיד עד 1980 וראינו בזה קנה מידה מסויים לקצב הגידול כבוגרי חיכון, כעקומה פחות או יותר שווה לקצב גידול של טייסים במצרים. אני מדגיש, זה לא פרוייק, אילו יכולנו לדעת על בוגרי בתי ספר טכניים-אלקטרוניים במצרים, היינו יכולים להגיע לעוד כרטיים, ששום לא היה ידוע. בהקשר זה, למשל, ובתשובה לשאלה שנשאלה - עשינו גם נייר, זה נייר שלנו שנעשה, על ירי הצוות הבסיסי, בעזרת ועל בסיס מעבודות האלה, כולל ע' בסיס העבודה [] , שעה פרינתי לנו הערכה מאאאאאאאאאא ל-1980, אמצאנו אנהנו ניר במסגרת הצוות הבסיסי מה צפוי סכחינה פרינתי וסיכוני גלחמה ל-1980, אם אתם רוצים את זה, אני מקמיר זאת לרשותכם. זה יבא באפריל 1972, והמסמך מתיחס ל-1980. הערכה מה צפוי, מה התפתחויות אפשרויות, וכמובן שכשמדברים על סווח כזה קדימה, כוחניס כל מיני אפשרויות.

נבנצאל: [] גם כן?

הינ"ר אגרנט: תגיש לנו את הנייר בבקשה.

סומן כפוצג 164

תא"ל שלו: זה ניר - אנחנו הכנו בעזרת הצוות הבסיסי שלנו. אנחנו כסגע עם [] בנושאים פלטהינאים בעיקר. אנחנו מסגע עם פרופ' [] וזאת במסגרת העבודות שנעשו, ואגע בעוד אחת או שתיים, והוא צריך היה לעשות לנו סינסטה של כל העבודות, אבל בחוקף עבודות אחרות שהיו לו, הוא ששום לא הגיע לגטר העניין. ואאאאאאאאאאאא במקביל לעבודות בנושאים דבוגרטיים-כללליים ואחרות/ קבענו לעצמנו גם בעזרת גוכים בפרינה, לעשה עבודות על ארצות הכרית וכרית-הסועעות. נהנו [] לעשות עבודה על ארצות-הכרית וכרית-הסועעות, אבל זה לא יצא. זאת אוסרת לא יבא מסטיק לשביעות רצוננו. על אחת משתי העבודות אפילו לא שילמנו. פרופ' [] כזכנו. אני לא יודע אם הוא עדיין [] או לא. האאא נדברנו אתו שהוא יעשה את הסינסטה של כל העבודות, והוא התחיל לעבוד על זה, אבל זה לא הגיע לגטר. אבל אפשר לראות את הנייר הזה שלנו, אני מדגיש, זאת כתבו אנשים שלנו, כסינסטה.

2113

זה כסה דוגמאות של ניצול, אם אפשר לומר כך במרכאות,

בצורה היוכחה, ניצול בארץ. אנחנו כסגעים עם גורמים סבחוץ. גורם אחד
שלפי דעתי הוא די חשוב להערכה, גם פדיניה גם צבאית, ואני לא מדבר על גורמי
סודיעין עכשיו, אלא על גורמים אוניברסיטאים ומכוניכ

מדי פנס, שאנחנו נוסעים לארצות הברית להיכגש עם

הסודיעין האמריקאי,

אחרי כן - רבא

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

חת אלוף א. שליזר.

אנחנו גם נפגשים עם אורחים שבאים מחו"ל.

באיזה נושאים אפרת?

היו"ר אברנט:

בנושא הנפס.

שליזר:

בצר שיחוח עם כל מיני אורחים שבאים לארץ

אני רוצה להסביר. זה טוב קשר, לא של חבר שליזר,

שליזר:

2115

ישיבה ל"ט (אחה")

שליח:

כאשר הוא ג' היה בארץ, היה לו ענין להפגש אהנו ולנו ענין להפגש אהנו.
פגישות אבכ עם האישים האלה, היו רובם אצל ראש אפ"ן. גם כאשר היינו
בחו"ל, היה להם ענין ולנו להפגש. זה לא משהו מוסרי, או משהו מחייב.
יכול היה להגיד - אני לא רוצה לראות אותכם.

נפגשתי אהנו גם בחו"ל?

היו"ר אברנט:

שליח: עם נפגש ראש אפ"ן הקודם, האלוף יריב,

בחו"ל. ב-72 אם אינני טועה.

פי?

היו"ר אברנט:שליח:

הוא איש מודיעין?

ה. לסקוב:שליח:

נפגשתי אהנו?

היו"ר אברנט:

כן בהחלט.

שליח:

מתי?

היו"ר אברנט:

שליח: אני חושב היתה לפני שנה וחצי

שליח:

בערך או משהו כזה, או

היה בא מרי פעם לארץ. הוא לא בא בשבילנו, שאני לא הובן לא נכון. הוא בא
בשביל התפקיד שלו, בשביל לראות הרבה אנשים. אני חושב שכראייתו, התפקיד שלו
היה גם לראות אותנו ולנו זה היה גם כדאי. דרך זה אפשר היה לחוש דברים.

נפגשתי גם אהנו?

היו"ר אברנט:

שליח: גם אהנו, שוב אני אומר אה זה כדוגמאות. למשל

שליח:מיהו היו"ר אברנט:

שליח:

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

שליח:

אגב, כל פעם שהיינו באה"ב, יום שלם לפחות ביילינו בסטייס דפרסמנט

היו"ר אגרנט:אתה מהכוון

זה סינות של משרד החוץ, אנחנו לא משתמשים בזה.
 אנחנו קוראים לזה , לא עברתנו את עצמנו פה.
 היינו נפגשים בדרך קבע, כאשר היינו באה"ב עם הגורמים השונים, ליום שלם

. אני נותן את זה כדוגמאות. אני לא אוסר שמיצינו את הכל פה.

אני כסוח שלא, אבל אני אוסר שניסינו.

היו"ר אגרנט:

לא הזכרת אנשי צבא.

שליח: אני לא הזכרתי אנשי צבא כי לא דברתי על הסודיעין.

אחם היו לנו פגישות פמש מסודרות. אני דברתי מעבר

לזה. למשל עם למשל, היו צריכות להיות לנו שתי פגישות בשנה.
 אחת באה"ב ואחת בארץ. עם הייתה לנו פגישה אחת לשנה. ועם הסודיעין
 היו לנו פגישות. אני פשוט, הזכיר ראש אמ"ן את העניין של השרותים,
 אני השתדלתי, נחתם לי גם פריבלגיה וגם חוכה, לא לחזור על ראש אמ"ן, ואני
 צריך להחשב בזה.

היו"ר אגרנט:

כן. כן.

י. יריין:אתם נפגשתם עם

שליח: אני זוכר את שהוא איש רציני. אני לא זוכר

. הכוונה

י. יריין:

לא.

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

א. שליט:אנחנו נפגשנו אפילו עם גורמים

עוסקים בנושאים של מאזן החימוש עם בריח-המוקצות.

כשביל ללמפך כל זאת, כי כזה הם יורקים יותר מאתנו.

לנושא הבא אם יורשה לי, אלא אם יש שאלות, אני

לרשוחכם.

אני רוצה נקודה אחרונה לפני שאני עובר לתשלמות של

ראש אמ"ן. נדמה לי ששאלתם די הרבה שאלות, שאני גם השכתי עליהם. זה בעיית

חופש ההכעה של אגאגא דעות. ושאלות ההערכה בחוקאמ"ן. אני רוצה פה רק להוסיף

2-3 מילים ולתת 2 דוגמאות שחיימתי ומצאתי אצלי במקרה.

כאשר אני לפחות התכוונתי לחופש הכעה של דעות, זה לא אומר, שמה שאומר איקס,

ולא חשובה דרגתו, זה בהכרח מה שמתקבל. אבל לכל אחד יש את היכולת, זכות, ואח

החובה לפי דעתי, אם זה בחוך הענף, או מחוץ לענף, להביע את דעתו ולהלחם על דעתו.

ואם למשל כותב ראש מדור לקט, ולראש הענף זה לא נראה, אז הוא לא פוסל אותו,

מפני שהוא ס"א, והוא יותר גבוה מסגן בדרגה, אלא הוא יושב אתו ומסכיר לו,

ומנסים לשכנע האחד את השני ובסוף יוצא תוצר שהוא פונקציה של המאבק המחשבתי

הזה.

היו"ר אגרנט:

זה בחוך הענף?

אפילו בחוך הענף. אם זה בחוך הענף, נניח ראש מדור

שליט:

כותב לקט, נותן לראש הענף, לראש הענף שלושה, ארבעה

דברים לא נראים לו, או הכל לא נראה לו למשל, זה לא בתוקף זה שהוא בדרגה

יותר גבוהה נחתיים הדברים או רק בתוקף זה. הוא לא בא ואומר - תשמע אתה

ר"ס אני ס"א, מה שאתה כתבת זדוק לפה, אני כותב פחדש. הוא יושב אתו, ומדבר

אתו ומתנחם אתו. כי זה דבר שהוא חשוב, לא רק לפיתוח המחשבה כי אם גם

אלא גם לשמירתו של כוח-אדם, שיחה לו ענין בכלל להיות אצלנו. כי אם א

כדברים האלה המפתח יהיה שדרגה אחת אופרת לשניה - לא נקודה. אנחנו לא

נצליח להחזיק אצלנו בני-אדם בצורה כזו. אני רוצה להדגיש שתי דוגמאות.

- היו"ר אגרנט: זה בתוך הענף?
- שלי: אני אומר בתוך הענף ועל אחת כמה, הדוגמא שנחתי
 תוך האגף, אם אתם רוצים, אני סוכן לתח דוגמאות הלאה,
 עד לראש אמ"ן. אני לא חושב שראש אמ"ן לדוגמא, אצא קצינים בדרגות סרן, ר"ס,
 משום מקום אחר באמ"ן תוך מספר, הוא רואה אותם בחיפוח כזו אצא אצא אצא כמו אנשים
 מספר, ויכולים להתבטא בפניו ולהגיד לו את דעתם. אני לא מדבר על סגני-אלופים
 כנ"ל. ז"א, ר"ס אצלנו, ראש אמ"ן רואה אותו בערך בסצב רגיל פעם בשבוע. אני חושב
 שר"ס באיזה שהוא מקום אחר באמ"ן, הוא רואה פעם בכמה חודשים.
 לר"ס יש אפשרות לבטא את עצמן הרבה יותר מאשר לכל ר"ס אחר.
י. יריין: באופן מסודר?
שלי: באופן מסודר אני חושב שהסברתי - אחת לשבוע, ביום
 ראשון, יש תדרוך מחקר לראש אמ"ן.
י. יריין: אשר משתתפים כל אנשי הסודיעין?
שלי: לא הייתי אומר כל. זה תלוי בנושא, תלוי בראש הענף גם.
 בדרך כלל ראש ענף מביא אחר ראש מדור. הוא לא מביא את כל
 אנשי המדור.
י. יריין: יש ראשי מדורים שבאופן קבוע לא מביאים אותם?
שלי: אצא תלוי בנושא. ראש מדור צפון אפריקה למשל לא מובא.
י. יריין: בנושאים שאנחנו עוסקים בהם.
שלי: אני לא חושב, אני אומר לפי זכרוני אני אומר. אם הכונה
 של השאלה היתה - האם הם נמנעים בכונה מלהביא? - אני
 לא חושב.
י. יריין: לא, אני מציין עובדה.
שלי: אני מביין. אני אומר אם הכונה צא לשאלה, אני אומר -
 בשום פנים לא, כמציאות, אם קורה שמישהו ידחיק לא בא
 מאשר אחר, אני לא חושב.
י. יריין: לא, שלא בא בכלל. למרות שהוא ראש מדור, לא מוזמן לתדרוך.
שלי: אני שמח לדעת מי זה. אם יש כזה, אני אבדוק. לי לפי זכרוני,
 לא עולה על דעתי שזה נכון.

א. שליו:

דבר שני - יש דיונים אצל ראש אס"ן. כאשר דנים בנושא, פוזמנים האנשים הנוגעים לאותו נושא. בדרך כלל במצב כזה ראשי מדורים, ולפעמים גם מחתח לראשי מדורים. המפתח הוא לא רק ראשי מדורים. השכל הוא לא רק אצל ראשי מדורים. יש לי דוגמא בענף 6, במדור המדיני שלו, 2-3 כחורים סוג א', ואני עוד לא עושה השואה כרגע כינס לכיין ראש המדור, אבל הם סוג א'.

י. יריין: אז יכול להיות שקוראים אותם ולא קוראים את ראש

המדור?

שליו: זה אין דבר כזה, לא יכול להיות דבר כזה. זאת

אני אמרתי בנוסף.

עכשיו לדוגמאות אם יורשה לי - הראשונה היא

של רב-סרן, בנושא פלשתינאי באותו זמן עסק. היה ראש מדור זה סמאי 73, שהוא כותב לי השבוע. ה-23 למאי 73. הוא כותב לי השבוע על סקירה שיצאה ע"י ענף אחר - ענף 5 שעוסק בסוריה וכלכנון, אבל שיש לו גם נגיעה למחבלים. והוא כותב השבוע על הנייר הזה שיצא וראה את עצמו חופשי להגיש לי את הנייר הזה, ולכתוב את כל ההשגות שלו מצלצ מצלצ מחוך יריעת ראש המסוף שלו, מבלי שום חשש ולא מחתח לשולחן. מחוך הבנה, שאם יש דברים שלא נראים לו, והוא חושב אחרת, זכותו וחוכתו להציג אותם, גם אם הוא לא הישג שותף לכתיבה שלהם.

לנדאר: מה יצא מזה?

שליו: זה החיחסות לנייר אחרי שיצא. סקירה אחרי שיצאה,

לא לפני שיצאה. זה לא הערות לסיוסה שאמסוף היה

לעזור את העניין, זה דבר שלאחר מכן. אני למשל מהדברים שלו, קבלתי חלק מהדברים שלו.

המסך דבריו רשמה א.ג.

א.ג.

אני קבלתי בתחילת חלק מהדברים שלו ועד כמה שאני זוכר, בלי קשר לתכן סקירה, שאם את הרעיונות אני העברתי אחר כך לענף.

דוגמא שניה היא של ראש הסדור המדיני של ענף 6, בחור שהזכרתי את שמו, אזרח בשם אלברט סודאי, שהוא ביולי 73 בא אלי והציע לי לקיים דיון. הוא הציע לי - זה גם דוגמא שראש סדור בא אלי ישר. הוא הציע לי לקיים דיון ביחס לסגסות מצרים על רקע שהיא העלתה את חכנית החלוקה בועצת הכסתון. בדיון כיווני/ייללש במועצה הכסתון היה דיון כיוזמה מצרים, והיא העלתה שם את הרעיון של חכנית החלוקה. הוא בא אלי ואמר: שמע, בא נבחן את זה, אולי יש פה התחלה של שינוי בגישה המצרית. אני אומר את זה גם לדוגמא, שראש סדור יכל לכוא ואף אחד לא פונע אותו והוא יכל להציע דיון. בקשתי אותו לכחוב מצע. יש לי פה את המצע שהוא כחב, וזה היה בסיס לדיון, והתקיים דיון על זה. אגב, המצע שלו, מבחינת הערכה שלו באותו זמן, ההערכה שלו הייתה שפסך הכל מצרים הולכת ככוון של ~~אחא~~ ועידת שלום וכוון של להסחדר עם ישראל. זה מצע פיולי 1973. זה מצע שהוא הציע. המצע שלו כשורה התחונתה שלו כפי שאני קורא את זה, שהמהלך הזה של המצרים, האפשרויות הן שהוא מיועד להכין את הרקע לכינוס ועידת שלום בינלאומית נוסח ויטנאט, או שמצרים מכשירה בעצם איזכור חכנית החלוקה, את דעת הקהל הפנימית והערבית להסתגל לתפיסה של הכרה/ישראל בגכולות כל שהם.

זה יהיה מוצג מס. 165.

יו"ר אגרנט:

מוצג 165

א.שלין: זה מצע לדיון שהוכן על ידי אלברט סודאי, ובדקתי לפני יום יומיים אם אכן זה הוא. על כסיס הניר הזה, היה דיון אחר כך ובעקבות זה יצאה גם סקירה של אמ"ן.

אני היתירוזה לעבור להשלמות ב-2-3 נקודות לדברים

של ראש אמ"ן. אני קראתי את הסטנוגרמה, לפי הצעתכם, אני מבין שהכוונה היא שלא להתייחס לפרוט פה ושם אלא לדברים כבדים.

הנקודה הראשונה היא, ששאלתם את ראש אמ"ן אם אנחנו

כחנו אי פעם אפשרות של המצרים שיסתלטו על שטח מוגבל ממזרח לתעלה בחסות טילי קרקע-אוויר. ראש אמ"ן אמר, שבחקופתו לא זכור לו שנכחנה אפשרות כזוה.

בחלק הזה, אני בא לאשר רק קדם כל שער כמה שבדקתי לא

כחנו בחקופה האחרונה, מפני שידענו מסקורות טובים מאד שהחכנית המצרית היא לכבוש את השטח עד לקו המעבריין ולא לטווח של 15-20 ק"מ. אבל, כעבר בינואר 71 לפני שהיו בידינו ידיעות חזקות על כך שהמגמה המצרית היא להשתלט על קו המעברים, כחנו גם את האפשרות להשתלט על שטח מוגבל יותר, אז גם חשבנו שאם המצרים יפתחו בפלחמה זה יהיה בצורת החשה משופרת, מלחמה החשה משופרת. אנחנו חשבנו שאם יחדשו את הלחימה זה יהיה בצורת מלחמה החשה משופרת, חוץ הסלמה.

אנחנו כחנן את האפשרות לצליחה ולהשתלטות על שטח

בטווח עד 15 ק"מ ממזרח לתעלה בחסות מערך טילי קרקע אוויר. ברשותכם אקרא מה שאמרנו. אני מצטט מסמך שהוצאנו ב-17 לינואר 71. זאת היתה אחת האפשרויות שבחנו. האחרות שכחנו זה החשה וצליחה עד המעברים, ואחת מהן שכחנו היא תפיסת שטח מוגבל. אני מצטט, ברשותכם, מסמך שהוצאנו בינואר 71. זה היה 17 לינואר, ושם בהקשר זה אמרנו: "בעת בחינת דרך פעולה של כיבוש גדתה המזרחית של התעלה

והחזקה בה בעתיד הקרוב, סביר כי המצרים ישקלו (שפנו את זה כסביר שהמצרים ישקלו ולא מפני שידענו מה הם אלא כהערכה שלהשיקולים של המצרים) א. מערקה הגנה האוויר המטופר במרחב התעלה, יכל לפגוע חקירה מאסיבית של מטוסים ישראלים עד טווח 15 ק"מ ממזרח לתעלה. מבצע יבתי עד לטווח כזה, כולל החזקה שטח בעומק מוגבל כזה, יוכל להעשות בחסות מערך טילי קרקע-אוויר הנכחי.

ועדה חקירה - 27.12.73

ישיבה ל"ט - אחה"צ

א.שליך

לעומת זאת, מראש בחינה נחוני הקרקע, כי השטח בסווח

מהחעלה

כזה ~~מאמאמא~~ הוא מיסורי, עביר כלו ואינו מאפשר עמידה נגד התקפת-נגד ישראלית

בעצמה ניכרת.

2. בסווח 25-3 ק"מ מהחעלה, מחחילות אמנס גבעות,

אולם המרחב עביר ומצוי מחוץ מחוץ לסווח החיפוי של מערך טילי קרקע-אוויר

הנכחי.

3. הערכות להגנה מסורה לחעלה, שתאפשר עמידה בכל מאמץ

חואים

התקפות-נגד מסורינות ישראליות, מחיבת להתבסס על ~~מאמאמא~~ קרקעיים,

שיקשו על פעולה ישראלית כזאת.

אחר כןרשטה יע

ועדת החקירה, 27.12.73
ישיבה ל"ט, אחר-הצהרים

שלו:

מתייבת להחמס על אורוים קרקעיים שיקשו על פעולה
על פעולה ישראלית כזו.

בהתחשב בנחוני הקרקע המשמעות היא התקדמות עד לקן המעברים והחזקה בהם. אני רוצה בענין זה הערה אחת, אם מותר לי. אתם רואים פה שבחנו אפשרות של כבוש הגדה המזרחית והחזקה לסווח קצר בחשנה טילי קרקע אויר. לפי מיטב ידיעתי הפגמה המצרית במלחמה 6 באוקטובר היתה להגיע לקן המעברים ורק בגללם הסתפקו בפחות מזה. לפי דעתי אם צה"ל היה מחליט לאחר הבליטה לנ במקום לחצות את התעלה לצד המערבי לנקות את הצד המזרחי, אני מניח שהיה מסוגל לעשות את זה, אם כי המסמך שאני התייחסתי אליו, לא התייחס לצה"ל, אלא התייחס להערכה שלנו את הראיה המצרית.

ירין:

השאלה שאנו הצגנו לראש אמ"נ היתה קצת אחרת מהשאלה
הבעיה לא היתה בעקבות הטילים ס.א. 2 ו-3

אנחנו שאלנו, אם בעקבות הכנסת ס.א. 6 האם לא חשב מישהו שהם יוכלו לעבור את התעלה ואחר כך להתקדם עם הטילים שלהם מעבר לענין כך שהשאלה היתה, האם מאז שנכנסו ס.א. 6 חשבו על האפשרות הזאת, ועל זה הוא ענה - עד כמה שזה נראה מוזר - לא.

שלו:

אנחנו את האפשרות הזאת, כפי שאמרו רואים
הורדנו,

לסקוב:

בספטמבר אוקטובר לא העלמם את זה.

שלו:

אנחנו הורדנו את האפשרות הזו על יסוד נתון

של פץ נחוני הקרקע ב-1971.

לענין ה-ס.א. 6, התפיסה המצרית שאותה ידענו, היא אחד מהמרכיבים או יותר נכון היא אמצעי גידוד כדי ללוות את הכוחות בהתקדמות בקו המעברים. לפי התפיסה המצרית היה צריך ארבע חטיבות.

כתנאי מינימום 4 חטיבות.

ועדת החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ט, אחר-הצהרים

שלו:

המגמה היא של חסיבה אחת בכל ציר.

במלחמת יום הכפורים היו למצרים שתי חסיבות

מהם אחת היתה מבצעית, והשנייה, לדברי קולונל שתפסנו אחרי המלחמה,

קולונל מההגנה המצרית האווירית, הוא אמר שהשנייה עוד לא הגיעה

לשלבים מבצעיים.

לסקוב:

מה הלקחים שלכם ממלחמת ההתשה ?

שלו:

בהקשר למה ?

לסקוב:

בהקשר עם הפעולה, והפעולה שכנגד בין ישראל

והמצרים, יש לקח אחד שהוא ברור, שהוא ברור

לנו והוא ברור להם, כשהפעלנו את חיל-האוויר לא היתה לנו אף אבירה

אחת, כרגע שהתעסקנו במעוזים, ונחננו להם להפעיל ארטילריה, וחיל-האוויר

לא נכנס, ספגנו אבירות, לפני מעוזים, אחרי מעוזים, בעורף ובכל

המקופות, הפעלנו באותו יום את חיל-האוויר - אף אבירה אחת.

זה אנחנו ידענו וזה גם הם ידעו.

1. קואליציה

השאלה נשאלה כאן על רקע של הקונסנזוס (קונסנציוס)

אמרנו, כרגע שיש ס.א. 6 והוא מכריח את המטוסים לפעול בפאטר מסויים

ואני גם יודע שזה מתחיל להיות אפקטיבי בשבילם, אפשרות שכך זה יהיה

אז את זה אהם מורדתם ?

שלו:

הסלה לי אינני חושב שזה זכרון.

לא את זה מה שאנחנו דברנו, אנחנו דברנו על כך

שגם אם החסוי הוא הכי פלא במטוסים של חיל-האוויר, לא יכולים בכלל לתקוף,

ברצועה זו של 10 ק"מ, אז לפי הערכתנו נחוני הקרקע הם כאלה.

ועדת החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ט, אחר-הצהרים

שלו: זה מה שהורדנו פה,
לסקוב: בסדר זה מובן לי.
ידין: השאלה שלנו כעצם באה, אם לאור הכנסת סילי
 סאם 6 אם נעשתה אילוולוציה של הנושא.

שלו: אנחנו ידענו את החפיסה המצרית של ה-ס.א. 6
 את זאת ידענו מסקורות טובים, לדעתי טובים למדי.
 בענין ה-ס.א. 6 (וזאת בנוסף להכנסת מטוסי קרב לעומק לצורך איזון אוירי)
 הם דרשו 4 חטיבות, כדי לעקוף את הכוחות המסוריינים, לא כוחות הח"יר
 לא בשביל 10 ק"מ, אלא מיועד כדי להגיע לקו המעברים.
 אלא שהם לא ראו את זה מספיק רץ את ה-ס.א. 6

[Redacted]

ידין: טוב
 [Redacted]

שלו: בסדר, אני לא אוסר [Redacted]
 אם אתם שואלים אם לפי דעתי המצרים - היו
 לנו ידיעות על כך - שהמצרים חושבים, ש-ס.א. 6 בסגף בחוספת של
 שתי חטיבות ס.א. 6 ולא 4 חטיבות, הם דרשו 4 חטיבות
 [Redacted]
 לפחות 4 חטיבות

בסגפה שתהיה אחת לכל ציר. ה-ס.א. 6, אגב, עבר את התעלה, אם אני לא
 טועה רק ב-14 לחודש.

עדות שלו:

ידין: מה לפי דעתך, במשפט אחד, התכנית שהיחה להם ב-6 לחודש
הם רצו להגיע למעברים או לא רצו להגיע למעברים,
איך יכלו להגיע למעברים, אם יש להם רק חסיבה אחת ס.א. 6

שלו: אני אגיד, לפי דעתי הקונספציה שאנחנו ידענו עליה
(אני מדבר על הקונספציה הצבאית) של המלחמה, של תכנית
המלחמה בענין האוויר, חל מה שנוי אצל המצרים, חלה תפנית אצל המצרים.
אני חושב שאם נסתכל על זה היום נראה שהם ראו מספיק ב-ס.א. 6.
אני, כשאני מסתכל על זה על בסיס של מה שידענו אז, לפני שנה נניח
הסתכלתי עליה בעפנים מסויימות, עם מסען מסויים, זעל אותה ידיעה
אני אסתכל היום, אני אראה אותה אחרת, גם אילולא היחה מלחמה.

ידין: אנחנו קבלנו את החשובה של זעירא, והוא אמר בכנות
עד כמה שאני יודע על הכאלה של הס.א. 6 וכו', איש לא
חשב.

שלו: ראינו את הטילים כמרכיב חשוב.

לנדאו: לזה צריך להוסיף, כי בענין הטילים היינו רגישים לו
ביותר. בסיום מלחמת ההתשה הקמנו זעקה בחדב-הבג
בין לאומית על קידום הטילים והדבר הזה היה תמיד, הייתי אומר שלא
רק בעיני זיש מחקר, אלא בעיני כל איש משכיל בישראל.
אז אני רואה בכל זאת איזו הזנחה מחשבתית בזה. לא נתנו לזה מספיק
חשיבות לטילים בכלל.

ועדת החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ט, אחר הצהריים

שלון

אני חושב שלא. אני חושב שראינו את הטילים כמרכיב

חשוב. לפי זכרוני, אנחנו, כלומר אתה בהערכה שלך

שומע בצד הסבצעי, ממה שאתה שומע וממה שאתה יודע, על מירמם

הבעיה של המרכיב הזה והגורם הסבצעי. ואם אתה שומע, נניח, שזה

לא בעיה יתכן שאני מגזים כשאני אומר שזה לא בעיה, גם אם מישחו

אמר ככה חוץ 5 דקות מחסלים את זה. אבל בסך הכל כשאנחנו יכולים להתמודד

עם מערך הטילים בצורה סבירה, זה בראיה שלך ~~הבאג~~ - ואתה יש לך גם ידיעות

גם עליהם, שהם לא רואים בזה מספיק, הסוללות האלה היו במצרים חקופת

הצבא המצרי למשל, מפברואר 70 לא נוספה בצבא המצרי אף חטיבת טנקים

מצרית. פרט לאילו ידיעות שהיו לנו לפני המלחמה על זה שלקחו טנקים

סי-34 נחנו את זה לשתי חטיבות חדשות, רב-אלוף ירין אולי זוכר את המסכרים

35 ו-45 השנייה, ואחר כך היה אשור חלקי לקחת 35. הכוחות שלהם היו

בגודל משמעותי רציני קודם לכן.

הגידול שחל, המאמץ הגידולי היה בחיל-האוויר, היה בסוללות ס.א. 6

היה חדוש, ואנחנו הצגנו לצה"ל, אני רוצה לאמר לכם שבספטמבר היחת

הערכה בכל מסכל, כולל שר הכסחון, לבחון את סוגי הנשק החדשים

שמגיעים לזירה, אם לא יכולה להיות להם השפעה לשנוי המאזן במשך הזמן.

אחד האמצעים שאנחנו הצגנו היה ה-ס.א. 6. הצגנו את הסי. 62, שהיו

לנו כלי דומה לן והכסויות הולכות וגדלות ועד שיהיה לנו הסנק שהיצור שלנו

יקח זמן. הצגנו את היגואר. והצגנו את ה-ס.א. כחדוש דובר שהולך וגדל.

ולסורים היה יותר ס.א. מאשר למצרים. גם היום יש לסורים יותר מאשר למצרים.

לנבאג - כך שאני לא חושב שלא הצגנו את הנושא הזה. אם אתה שואל

אם היחת הערכה סוקרמת ביחס ליכולה להתגבר על העניין הזה, על זה חדברו

עם ספקד חיל-האוויר, יכול להיות ש... .

2128

ועדה החק ירה 27.12.73

ישיבת ל"ס, אחר הצהריים

עדות שללנדאו:

אני מניח ששמתם את מבטחכם ביכולת השריון
הישראלי להדוף את השריון המצרי מעבר לחעלה.

של:

זה שאלה שצריך לדעת להציג לגורמים המבצעיים
של צה"ל. הנייר שאותו הצגתי, לא אסרנו מה צה"ל
יעשה ואיך יעשה וכו'. ניסינו לתת את הפרובלמטיקה של הצד השני.
ולבחון את האופציות ולראות מה יותר סביר ומה פחות סביר.
מבחינת האופציות שלו לאור גידול מערך הטילים והכפיות, והעובדה
שהוא הזיז לתעלה את הטילים ראויים מצב שיש לו תפוי על טווח מסויים
האם תחת התפוי הזה הוא יכול לבצע פעולה מוגבלת בטווח של 15 ק"מ.
הערכנו שהערכת המצב שלו היא שלאור הפגיעות של השטח,

אר

הערי תח"אלוף א. שלו

שלו: יכול להיות שטעינו בהערכת. לפי דעתי, הם גם לא התכוונו ב-6 באוקטובר ללכת לדבר כזה.

היו"ר אגרנט: זוהי המסקנה באותו מסמך?

א. שלו: כן. הערכנו שהשיקולים שלהם יובילו אותם למסקנה. אבל, אנחנו בחנו עוד דבר: האם יש קשרי שטח לאורך החגלה שהם כן מאפשרים הגנת על-ידי ביגות, בלי שאפשר יהיה לשטוף אותם.

היו"ר אגרנט: מה אפרת על המסמך הזה?

א. שלו: כן, אני חוזר למסמך.

בחנו גם דברים כאלה.

לנדוי: בצפון החגלה יש שטח כזה.

א. שלו: אני אקרא את זה. אפרנז שהאזורים הפנימיים לצורך צליחה...

היו"ר אגרנט: מה שקראת שזה ההיפך. זהמראה שהם כן חושבים שזה יצליח.

א. שלו: אז אני לא קראתי טוב. אני לא התכוונתי לזה. התכוונתי

לושר שאנו בחנו את הדבר הזה, שניתחנו אותו, התמודדנו

עם הבעיה. אני חושב שתפקידו של המודיעין הוא קודם-כל להתמודד עם הבעיה.

אתה יכול לסעות בדברים, אבל קודם-כל צריך להתמודד עם הבעיה.

היו"ר אגרנט: (קורא מתוך המסמך) אם היערכות ההגנה מזדה לחגלה

שהאפשר עמידה בכל מאמץ התקפי בגד ישראלי... חייבת

להתבסס על הוואי...)

לנדוי: אבל כאלה אינם - כך נאמר.

היו"ר אגרנט: כך נאמר שם?

א. שלו: כן, כי השטח הוא מישורי.

היו"ר אגרנט: נאמר: ההתקפות עם קווי המעבר וההחזקה בהם - וכאלה אינם. זה מה שכחוב?

א. שלו: כן.

הער. תה-אלוף שלו

שלו(המשרד): אני הושב שמה שכחוב פה היה נכון גם למלחמת יום הכיפורים.

לנדוי: רק עוד על המצב הסופוגרטי. החתלת בזה ולא גמרת.

א. שלו: יש לי פה עוד קטע.

לנדוי: זאת כרי לסיים זאת. יש שמה שהוא שמה טובעני במשולט

בצפון התעלה. אינני מבין את זה.

א. שלו: אני מביע לזה. הניהוח שעשינו קודם היה לאורך כל התעלה.

אחר-כך הלכנו ובהנו - נוסף להשתלסות עד המעברים ונוסף

למלחמת ההתשה - אם יש איזה קטעים מבודדים כמזרח לתעלה שבגזרת ביצות,

שמה טובעני כפי שאחה מביין, אפשר להתגונן בהם. לכן ביקשתי את הנייר הזה,

כי גם זה מנוי בו, והוא יעבור לרשומים, אם אתם רוצים.

אנו אומרים פה, שהאזורים המחאימים לדבר כזה כוללים

אזור אחד עיקרי 2-3 טשניים בחשיבות. האחד הוא - המשולש רוסני-קמרתה-

פורט סעיד, כולו או חלקו. זה יותר גדול ויותר חשוב. "עוצמה אנטרית דו-חטיבתית."

אנו אומרים איזה כוח, איזה גורד כוח. "זהקטע ממזרח לעין באלת, תוך התבססות

על הביצות שבאגפים ועוצמה חטיבתית " "קטע מול שלושה שהוא כשמה ביצתי".

על כך חזרנו גם בהערכה יותר מאוחרת.

הערכות אלה נעשו יחד עם מודיעין פיקוד דרום, שהוא

חי בשטח, יחד עם הקמ"ן, לא הנוכחי כי זה היה בתקופה קודמת.

בחנו גם את האפשרויות היוזר מצומצמות של אזורים

המאפשרים להחזיק בהחייב בנתונים סופוגרטיים ספציפיים באותם אזורים.

לנדוי: והגעתם למסקנה כי מבחינה סופוגרטיה זה אפשרי?

א. שלו: זה כן אפשרי. על הקודם אמרנו שלפי דעתנו השיקולים

המצרים יובילו אותם למסקנה שזה לא אפשרי. על כך

אמרנו שלפי דעתנו זה יוביך אותם להערכת שזה אפשרי. זה לא אומר שהם הולכים לעשות.

לנדוי: אם זה אפשרי, כשביל מה אתם מנחשים את כוונות המצרים,

כדי לראות אם הם יעשו דבר כזה.

א. שלו: אנו יכולים לתת - בחינת אפשרויות צבאיות. למשל, כמו

שאמרנו כאן: יכולים ללכת להתשה, לחפוס מאחזים, יכולים

ללכת לכיבוש השטח ער מערבית לתעלה. אני מרגיש: כל זה היה בחקופה שעדיין

לא היו לנו ידיעות חזקות מסקורות טובים מאד, שאמרנו שהקונצפציה המצרית

היא המעבריים, ולא כחוח מזה. לאחר מה שכתבנו פה, כשהתפורדנו עם הבעיה,

עוד לא היו לנו ידיעות כאלה. יותר מאוחר היו ידיעות ב-1972, תחילת 1973:

המגמה המצרית היא קו המעבריים, והם לא רוצים כחוח מזה.

יריין: איך חשבתם שהם חושבים שהם יכולים לחפוס את המעבריים?

א. שלו: בזמנו?

יריין: לא, כשקיבלתם את הידיעה שהמגמה שלהם היא המעבריים.

נטק אוודרי לכבוע בחיל האוויר שלנו - אין להם סילים

סאם 2 - זה טורח של רק 20 ק"מ. סאם 6 - יש להם רק חטיבה אחת. איך חשבתם

שהמגמה שלהם היא המעבריים?

א. שלו: אנו לא אומרים שהם הולכים לעשות את זה. אנו בוחנים

את האפשרויות, ובוחנים את האפשרות של המעבריים. חנו

לי לקרוא מה כחוח פה: "לבחירת הצליחה בשלב ראשון לחידוש המלחמה - מגבלות רבות".

אתה שואל אותי שאלה המחייבת אותי לקרוא, כי זו לא שאלה

של זכרון.

העו תח-אלוף א. שלו

ידין:

זה לא יכול להיות במסמך זה. אחה אופר שב1972-1973,

לא בחקופה זו, קיבלתם ידיעות מהמסרה האופרטיבית שלהם

זה קו המעברים. באותו זמן כבר היו ידיעות על סאם 6. השאלה בעצם שאלנו

את זעירא - אנלרועה שחבין, אתה לא חייב את החשובה - השאלה הייתה: לא אם

הם יעשו את זה או לא; השאלה הייתה: אם בזמן מטרים איזה שהיא יצא איזה נייר,

אפילו שהיה מסתיים בשלילה, האופר: מטרת המצרים היא להגיע עד לקו המעברים.

לפי הטילים הקודמים, כפי שכתבנו במסמך 1971, זה ככלל לא היה בא בחשון.

ניתן היה לחשוב, לעומת זה, שבעזרה סאם 6 כן ינסו. לרעתנו, גם זה לא סביר.

לדוגמה, כיוון שהם בונים את זה על 4 חטיבות ויש להם חטיבה אחת.

אני סתמון אפילו למסמך שלילי שפעלה את הבעיה. זאת הייתה הכוונה.

א. שלו:

אני סבין עכשיו מהי השאלה. אני חושב שאנחנו כתבנו -

ואני יכול למצוא את זה - שהמבנה המצרית היא להגיע

לקו המעברים, שהתנאים לזה הם: א. אוויר, לצורך תקיפות שדות בעומק. דובר שני -

אלה הטילים, טילי קרקע-אוויר לצורך ההתקדמות. אינני חושב שאמרנו - כי לא

הערכנו כך - שרק עם הטילים הם יסתכרו, בלי הסטוסיס.

ידין:

זו הייתה השאלה שאנו שאלנו את אלוף זעירא. זו הייתה

השאלה הספציפית. האם מישהו חשב, כאשר נכנסו סאם 6,

שתיחכן פעולה במחשבתם גם ללא נשק אווירי לעומק? זה הכל.

א. שלו:

אני חושב שלא חשבנו כך, אבל אני לא בטוח שלא בדקנו.

ידין:

זו הייתה השאלה. לכן נשאל זעירא את השאלה הזו.

א. שלו:

אני לא הבינתי השאלה. אני מצטער, אבל אני רוצה בכל-זאת

לכם את המסקנה שלי. עד כמה שאני זוכר, בחקופה שלחמ

ההחטה, גם כאשר תקפנו מעבר לאזור התעלה מן האוויר - והייתה תקופה די ארוכה

שהמצרים לא העיזו אפילו לנסות להתמודד עם הסטוסיס שלנו באוויר - המרגשות

ועדת החקירה - 27.12.73
 ישיבה ל"ס - אחה"צ

הער. חה-אלוף שלו

שלו (המשך:)

ידו כמו קודם. אני זוכר הרבה דיונים אצל הרמטכ"ל דאז, בר-לב, אם כל מה שאנו עושים באוויר ממש ציף באותם רגעים..

לסקוב: לו שאלה את ענף היסטוריה, הוא היה מוכיח לך שבאותו

יום שחיל האוויר היה בפעולה - אף הרוב אחד, באותם

הימים שלא הלכנו - לא היו לנו.

א. שלו: לפי זכרוני זה לא כך. חיל האוויר פעל כל הזמן.

לסקוב: אני לא אומר זאת על-סמך הזכרון. הלכתי לברוק.

א. שלו: הנושא הכא - זו שאלה ששאלתם: האם סאראת החכוון בעבר

לפתוח במלחמה וביטל כל פעם כרבע האחרון, או שלא החכוון,

ואם אפשר להוכיח את זה. אני מניח שלהוכיח דבר כזה, זה די קשה. אינני יודע

עד כמה זה הטוב לכם. השאלה הזו של המלחמה, אגב, היא לא שאלה שעלתה רק בארבעת

התאריכים שלגביהם קיבלתם טבלאות. היא עולה מאז סברואר 1971 | סועד גמר

הארכת הפסקת האש, ובמסר 1971 כאשר סאראת הודיע שאין יותר הפסקת אש - היא

עלתה מדי כמה חרשים, על יסוד ידיעות, על יסוד אינפוס, ועל יסוד מה ושם

דברים כששם.

לסקוב: זוהי אותה שאלה שאני שואל.

א. שלו: אינני זוכר.

זוהי שאלה המלחמה, ויש ידיעות מדי כמה חרשים ממקורות

שונים על חידוש המלחמה. לפי דעתי - ואינני בטוח שאני יכול להוכיח זאת - סאראת..

אינני חושב שסאראת אמנם החכוון במועדים אלה לפתוח במלחמה והחחרט משום-מה

כרבע האחרון. אינני חושב שזאת הייתה הכוונה שלו.

הער. הה-אלוף א. שלו

היו"ר אגרנט: באיזה תאריכים?

א. שלו:

ככל התאריכים מכבראר 1971 שהיו לגביהם איומים, אתראות, ואני כולל בזה גם את סוף שנת ההכרעה, סוף שנת 1971, גם סוף שנת 1972, אבל גם סוף 1971, שהיתה שנת הכרעה, ותוא אומר: יש מלחמה. אני רוצה לנסות - אינני יודע אם זה נכון לומר: להוכיח פו סוריעין זה לפעמים קשה מאד להוכיח ..

היו"ר אגרנט: מתי הוא שינה את דעתו?

א. שלו: לכי דנחי ..

יריין: הוא שולל אפשרות שהוא התכוון למלחמה ושינה את דעתו

ברגע האחרון.

א. שלו:

אני מעלה ספק רציני על זה. לפי דנחי - ואינני אומר שאני כמצב שאני יכול להוכיח הכל - אני מנסה כנקודה אחת או שחיס להוכיח, והוכחה סוריענית זה גם כן לא, בר סוחלס. זוהי שאלה איך אתה חושב על הוכרים, איך אתה מסתכל עליהם.

אני אחייחס לאפריל מאי 1973. היחה לנו יודיעת ..

היו"ר אגרנט: אז מה דעתך, שהוא כל הזמן רצה ללכת למלחמה?

א. שלו: לא, אני אסביר.

היו"ר אגרנט: אני הבינחתי שאתה שולל זאת, שהוא לא התכוון לכך ככל

התאריכים האלה.

הער. תת-אלוף א. שלן

א. שלן: אני חושב שמאד, אחת משתי הבעיות שלחנו עליך כל התקופה הייתה הבעיה שהיא קרא: חיסול תוצאות התוקפנות. אחת משתי הבעיות ה"יקריות" שלחנו על סאדאט כל הזמן הייתה: חיסול תוצאות התוקפנות. זה הכינוי שהם נתנו. אני משהמש במלים שלהם. אינני חושב שמישהו יחרוכה על כך שזה העיקר עליו.

א. שלן: אני חושב שהוא הבין יותר מזה, שאין לו שום סיכוי להביא לתוצאות שהוא רוצה, מכיון שתהיה אופציה צבאית למצרים, שאין אופציה מדינית בליאופציה צבאית. אין לו סיכוי בדרכים מדיניות, בלחצים מדיניים, לאלץ את ישראל, ואת ישראל דרך ארצות-הברית, לקבל את הדרישות, להיענות לדרישות ולרצונות המצרים לגבי פתרון סכסוך 1967 מבלי שמצרים יש לה אופציה צבאית. כפי שאני הכינתי זאת, אולי כפי שהוא אמר - ואני לא משהמש במלים המדויקות שלו, אבל ברעיונות שלו. אופציה צבאית פירוט" - יכולה לעמוד. אופציה צבאית זה לא לירות פה וטם בתעלה, זה לא לירות כדורים או לעשות פשיטה. זה לא דגם מלחמת ההתשה. המסקנה שלו על מלחמת ההתשה הייתה, לפי דעתי, שסבחינה צבאית היא הייתה כשלון, ולא צריך להזדרז על דבר כזה. ומה שצריך זה להשתלט על חלק מסיני, להחזיק בו, אבל זה מלחמה כוללת וצריך לעשות את הכל שלמצרים יהיו האמצעים, מוקדם ככל האפשר, כדי שהיה לה אופציה צבאית. אבל זו מלחמה כוללת, מלחמה טוטאלית, לנכוס. נ"י אז פירוט" התמודדות אל כל הכוח הצבאי, כולל התמודדות אווירית ככל הטרחב, ושישראל תחקוף בכל מקום. וצריך לכן להתעצם ולהשיג את היכולת של המלחמה הכוללת, כשסוכיבים חשוכים בזה היו - כפי שראש אפ"ן הציג - מטוס קרב הפצה לתקיפת שדות התעופה בעומק, לאיזון האווירי, אווירי איזון אווירי שנאצר כבר דיבר עליך כחשויים לפני שהוא נפטר, כ-1 למאי, אם אינני טועה.

הער: אהת-אלוך א. שלו

שלו(המשך)

לפי דעמי סאואת כל הזמן חיפס את האופציה הצבאית, היו אולי גם כינינו אנשים שחשכו כדעות שונות, זה לגיטימי לפי דעמי, אבל אינני חושב שאואת התכוון - ושזו היתה החפיסה הכוללת שלנו לעשות ויתורים, או ללכת לקנוסה, הוא התכוון להגיע לאופציה צבאית. ההערכה שלנו היתה על יסוד הידיעות שהיו בירינו, שאותה אופציה צבאית - לפי התנאים, או הררישות או הצרכים שהם רואים לעצמם - עדיין אין לנו אותם, כסועד הזה.

והספק לא היה לי לפתות אף-פעם שאואת מתכוון שתהיה לו אופציה צבאית, וכאשר תהיה לו, שהוא ילך למלחמה.

היו ר אגרנט: אתם הערכתם שלא היתה לו אופציה צבאית?

א. שלו: אה, מה שהוא רוצה, זאת אומרת - עדיין אין לופטרוסי קרב הפצת לתקיפה בעומק.

ירי: זאת אומרת שאין לו אופציה צבאית. אתה לא סנדיל בין דרכים פתוחות לבין אופציה. אופציה כירוש הדבר אפשרות למימוש. מה שאהה רוצה להגיד שאין לו אופציה.

א. שלו: אנו הערכנו, שלפי מה שאנו יודעים על הערכתו, על התנאים שלו -

ירי: הוא חושב שאין לו אופציה.

א. שלו: הוא עושה מאמץ עצום, אבל עדיין אין לו האופציה. אינני מדבר כרגע על תחומים אחרים, שהם כוחנים אותם,

והם פשמעוהיים גם לכיוון של סאואת.

לדוגמא: הדברים האחרונים ששמענו [] לפני המלחמה, שהם דיברו על הפניה בכלל אל סאדאח, לפי דעהי, על משאח הפניה בטיפול מידי במלחמה בסורה קרוב, ואלה היו הידיעות [] עד אפריל, שעכשיו שלוששנים לא הולכת להיות מלחמה, סאדאח לא הולך למלחמה.

זאת [] ביוני?

היו"ר אגרנט

זה [] ביולי או בספטמבר.

תא"ל שלוש

היו"ר אגרנט.

[] עד מאי [] מדי פעם: שהנה סאדאח הולך למלחמה,

תא"ל שלו:

בסוף מלחמה - אין מה לעשות.

לכן שאלנו, אולי באמת החכוון.

ידין:

זו הדוגמא שאני רוצה לחת פה, אני אומר שהיא לא הוכחה

תא"ל שלו:

מוחלסת. הדוגמא שאני רוצה לחת לפאי, לאפריל-מאי היא

ידיעה שיש לנו מסקור טוב, []

שבכוונת

סצרים

[], ללבות אוריה של מתאחות, כחקורה שזה יאפשר

לכריח המועצות לשעון כועידת הפיסגה כך או אחרת, כועידת הפיסגה ברז'נייב-ניקסון,

סצרים לא נמצאת בשליטחה ויש סכנה של מלחמה. אני לא אומר שזו הוכחה

מוחלסת. אני אומר: יש פה ידיעה מסקור טוב, []

[], אהם יכולים לשאול אותי אם בדיוק את המליס האלה אמר - אני לא

הייתי נוכח. אני לא יודע. אבל המקור הוא בהחלט טוב, ואני חושב שהדברים

האלה יכולים למשא להיות אינדיקציה, אני לא אומר הוכחה.

אני רוצה לחת דוגמא שניה, אבל היא יותר מאוחרת שאהם

אולי עוד לא יודעים, חלק אולי אהם יודעים, היא מאוחרת פיוס הכיפורים.

זיא לא מתיחסת לשאלה של לפני המלחמה, אבל היא נותנת את האיפיון של הכעיה

לפי דעהי. היא נותנת גם קצת ביסודי לפרובלמטיקה של הערכה, שיש ידיעות על מלחמה

מבלי שסאדאט מתכוון לזה, ויש לי יחסית הוכחה לזה שלא התכוון לזה, למרות שהיו ידיעות על מלחמה.

אני מבין שראש אמ"ן הראה לכם ידיעה של [] מסוף

נובמבר על כך שהתקפה מצרית צפויה []. נוסף לידיעה זאת היו לנו באותם ימים ידיעות רבות מאד [], שניתן לראותן בהחלט כמדאיגות, ומחזקות אפשרות של מלחמה. אקרא פה ושם כמה קטעים.

[] וכך הלאה, ויש לי פה עוד ציטוטים אם אהם תרצו לשמוע.

ידיעות אלה היו בידינו כשהצבא המצרי כולף במערך מלא,

מבחינה טכנית יכול ללכת למלחמה באותו רגע.

הי"ר אגרנט: באיזו תקופה זה?

חא"ל שלו: זה היה לפני 5 בדצמבר, כימים שבין 1 ל-5 בדצמבר 1973.

אני מדבר אחרי המלחמה. זה מהאזנה אני נותן דוגמא

לפני המלחמה. אבל יש משהו שאחס לא יודעים, לכן אני אוסר זאת. לפני כן הייתה

ידיעה

ב-3 או ב-4 אגב, כשראש אמ"ן היה פה, נשאלתי על ידי

הרפסכ"ל מה הערכתך על יסוד כל הידיעות האלה. אמרתי שלפי הערכתי ב-5 או ב-6

לא הולכת להיות מלחמה, אבל לא בשביל זה אני מספר זאת. מאוחר, כשונה מהדברים

האלה, [], יותר מאוחר בידיעה הרבה יותר מאוחרת, הוא כבר מתקן

אמא אח עזמו, [redacted]

אני משאיר לכם זאת כרצון. לא ידוע על כוונה מצרית שהיחה לחדש את המלחמה בסביבות 5-7 בדצמבר 1973, הנה יש לכם ידיעות חזקות מאד על מלחמה, מקור מסוים שעל מלחמה הוחלט [redacted] וכך הלאה. ידיעות שטח שיכולות להיות אינדיקציות, מקור [redacted] בא ואומר שכלל לא היחה כוונה כזאת.

ידין: אני לא רוצה להכנס למיסוסופיה של מודיעין, של סוכנים.

[redacted]

אני לא הייתי לוקה בכלל להטיל על כל הסוכנים האלה אאאאא "און דה פייס ווליון"

בס להיפך. [redacted]

תא"ל שלו: זה יכול להיות, אבל אז זה יכול להיות בשני הכיוונים.

ידין: כן, וודאי.

תא"ל שלו: אני לא יודע מה השאלה שנשאל, יכול להיות שזו השאלה

שנשאל, כשאנחנו מקבלים דיווח, אנחנו לא מקבלים אחר

מלא, אנחנו לא מקבלים את השאלה, אנחנו מקבלים את התשובה. [redacted]

[redacted]

ידין: מה הוא, מתנצב?

תא"ל שלו: אני בספק [redacted] אבל אני

לא יודע מה הוא שאל.

לסקוב: אני רוצה לחזור לשאלה, למה שאלתי את כל השאלות האלה,

כי גם הפעם אינך עונה על הנקודה הבסיסית. אתם בנייתם קונספט שלועתכס הפס ב-1971, ב-1972, אפריל-מאי 1973. לדעתכם עמד וצריך היה לעמוד בספטמבר-אוקטובר 1973. השאלה הייתה: האם אחרי כל מקרה כזה אתם בדקתם למה לא הייתה לחימה? ראש אמ"ן אמר: לא הייתה, אז לא בדקנו. לא אנחנו צריכים להוכיח.

ידין: הוא אמר יוחר. הוא אמר. היות שאנחנו במילא טענו שלא אמר תהיה - אז לא היינו צריכים לבדוק.

לסקוב: אבל פרט למאמץ לסיבה אחת, שהקונספט נכון, יכלו להיות עוד 350 סיבות למה בדיוק באותו רגע לא היה. ואילו עשיתם

את זה, וראש אמ"ן אמר שלא עשיתם, אז הקונספט לא היה משהלס עליכם, אלא כל פעם הוא היה עומד מחדש והיה מחברר שיש עוד ארבע-חמש סיבות לוגיות, למה. אם אתה אומר: לא תהיה מלחמה, ואתה לא עשית שכייל למנוע אותה, מה שאתה אומר נשר פתוח כמו כל יתר האירועים שיכולים להיות. אם עשית משהו, כמו במאי-אפריל ואתה גייסת, אתה יכול להגיד: יחכן, עשיתי משהו למנוע. אבל אם לא עשית משהו למנוע, ואתה אינך באק את המהלך שלך שלפיו אתה כאת ואפרת: לא יהיה - אתה חושף את עצמך ואת הקונספט שהוא חדל אפילו להיות "סריס וויל", וזה מה שקרה. וזה מה ששאלתי את ראש אמ"ן. האם כל פעם בדקתם, הקונספט הזה הוא שעשה את זה,

פשוט מאד. אתה אומר שהוא לא רצה ללכת למלחמה. אני

רוצה לדעת, ה"לא רצה" זה אחד מאלף, הקונספט הוא אחד מאלף או מה? אבל זאת לא עשיתם. אתם בנייתם את הגוף, בנייתם את הקונספט ונשבעתם בו. באותו רגע שהסא"מ 6 בא ל"לימטרי אוכב'קטיב" הקונספט הזה לא נשם אם סוריה נכנסת לפעולה.

על מה הם רצו להחבר? וזה הלקח של ויטנאם. הם ידעו

שהטנקים הישראלים בסווח של קילומטר וחצי עד 2.7 ק"מ קולעים בכדור השני בול ומחסלים אותם מוחת לפני הקרקע. שני דברים מסייעים לסנקים הישראלים לעשות זאת: סיוע קרוב של חיל האוויר שהוא יוצא מן הכלל, מן הגבוהים בעולם, וזה שחיל הרגלים אין לו מה לעמוד בסווח של מעל ל-1200 מטר. ובכן אנחנו

עדות תא"ל שלו:

צריכים משהו שיהיה ב-2.7 - 2.8 קילומטר, שזה ה"קונספט ריין" שיכול להיות בצד השני, ושחיל האויר כבר לא יוכל אז להכנס לפעולה. ואז אנתנו נוכל להשיג משהו זמני לפחות מהצד השני של החפלה, 10 קילומטר, 20 קילומטר, ניקח את המעוזים היהודיים, נשב שם, כדי להכריח את המהלך המדיני שהם יהיו מוכרחים לקחת פעולה.

הסא"ם 6 עם ה-2, יר. סי 27, כל הסיפורים האלה, אלה שאיפשרו את הדבר הזה. והיו לזה כל הסימנים בניתוחים שאמ"ן כעצמו עשה במודיעין סכני. היה לזה כל הסימנים שהלקחים כויטנאם של העבודה של סא"ם נבר היל האויר האמריקני. וכל זה עמד על קונספט שהמלחמה אותם, ולא אוררחתם אותם כל פעם מחדש.

תא"ל שלו אמר שהקבל הרושם שפתי שהוא מישהו ישב ועשה איזה קונספט ונדבק אליו ולא הצליח לצאת ממנו, אני חושב שהרושם אינו יכון, שנוצר רושם בהחלט לא נכון.

ידין: אני רוצה שתבין מה היתה סיבת השאלה. אחד הטיעונים העיקריים, אתה קראה את העדות של ראש אמ"ן, הוא לכאורה לגיטימי. הוא אומר: רבותי, אתם מספרים לנו על ידיעה של , ידיעה של אחר, 848, הנה, בסוף 1971 היו אותם אינדיקציות - לא היתה מלחמה, ב-1972 אותן אינדיקציות (ועשו לנו טבלאות) - ולא היתה מלחמה, במאי-אפריל 1973 פחות או יותר אותן אינדיקציות - ולא היתה מלחמה. אז שאלנו: נכון, אבל האם בדקתם, לאחר מעשה, שפא ככל את סימנים אלה הם סימנים מעידים שבאמת היתה כוונה, אבל ברבע האחרון כוונת הכוונה. זו היתה מטרת השאלה ברבע. פשוט להגיד: מדוע לא. הקונספט מבחינה זאת שהשפיע - כך התרשמנו - על זה, היתה הנה, כל פעם שהיה כאיזה סימן מעיד וכו', היו הולכים ומסתכלים לסכלא (אני בכוונה אומר זאת בצורה סכמטית), זה? - לאכול ברסדאן? - גם אכלו ברסדאן ב-1972. כל מיני דברים מסוג זה. וזה כאילו נתן בסחון,

שלמרות האינדיקציות, וזה מוכן פאליו, היו אומרים: כן, זה עצמו לא מספיק, חסר - כמו שראש אמ"ן אמר - הידיעה המוחצת והמכרעת והמוחלטת. כן, הולכים למלחמה, זה עצמו חזר על עצמו שלוש-ארבע פעמים. אז שאלנו את השאלה: אבל מאיפה אתה יודע שאז באמת לא הייתה באמת כוונה למלחמה, וברגע האחרון היא בוטלה?

תא"ל שלו. להוכיח לחלק האחרון של השאלה - ניסיתי לגבי תאריך

מסויימאא שזה אפריל. אני לא אומר שזו הוכחה מוחלטת

בחיים. אני חושב שהעניין של הקונספט, מה שאתם קחאים קונספט, הרי נשאלתי על ירך שאלה הכי קשה לפי דעתי, שיש לי תשובה. נשאלתי על ידי רכ-אלוף ירין את השאלה הכיקשה, אני עוד לא עניתי עליה, אבל יש לי תשובה עליה, והיא לפי דעתי הקשה. למה לפי דעתי טעינו בהערכה. זו שאלה קשה מאד. ואני אענה. ירין: לפחות לזה יש לכם תשובה, אני מקווה.

תא"ל שלו: זה לא פשוט. זה אולי יותר קשה מהכל. אני אנסה להתמודד

אתה. כשמדברים על קונספט אני רוצה להגיד כמה דברים מסביב. בסוף שנת 1971 אנחנו חשבנו שיהיה מלחמה. בסוף שנת 1971, ההערכה שלנו הייתה בהתחלה, אני חושב שהיה בנובמבר תחילת דצמבר, שיהיה מלחמה. רק במחצית השניה של דצמבר שינינו את הערכה שלנו, על בסיס ידיעות, אני לא זוכר מה התחושות וההערכות שהיו אז, שלא היה מלחמה. אבל כשלב ראשון אנחנו הערכנו, אם אני לא טועה, במחצית השניה של נובמבר 1971...

היר"ר אגרנטי: אז אפרטם שלא היה מלחמה.

תא"ל שלו: בנובמבר, אם אינני טועה, סוף נובמבר, אפרנו שאנחנו

מעקבים שתחודש ~~שאלה~~ הלחימה בסוף השנה, ויותר

מאוחר במחצית דצמבר הורדנו את הסבירות של הדבר, אפרנו שזה בסבירות נמוכה או לא סביר, זה כבר דקדוקים של הגדרות. אני לא זוכר באיזה מהם השתמשנו. זאת אפרט שאנחנו לא בסבב שמתאריך איקס שהחלטנו בנובמבר או בפברס 1971 אנחנו הולכט על קו מסויים, דבר שני, עובדה היא שסאואה שלוש שנים נמנע

2143

מלפחות במלחמה. זו שכרה.

ירי. למה, זאת השאלה.

תא"ל שלו. אני אנסה לנתח למה. עובדה שהוא נמנע. לא מפני שהוא

לא ידע שיש דרך. לא מפני שלא היה לו כוחות יבשה מספיקים.

אך אגב הרגסתי קודם שלא גדלו כוחות היבשה מאז. לא בגלל זה הוא לא

הלך למלחמה, ולא בגלל זה שהוא חשב שהמשך המצב הנוכחי הוא טובש בשבילו, הוא

טובגם פנימית, הוא טוב בעולם הערבי והוא טוב לבעיה שלו. לא מפני שהוא

חשב שכל שהמשבר סוקפא יותר, זה מגדיל את הסיכויים שלו להוציא אותו מהקפאון,

אלא להיפך. ככל זאת הוא נמנע שלושתנים.

דבר שלישי, וזה אולי קצת קשור לששונה שלי לשאלה למה

סעינו, לפי דעתי השאלה שהייתה היא לא מה מצב הצבא המצרי, איפה הוא נמצא,

מה הוא יכול לעשות. השאלה שהייתה: מה ההחלטה של סאדאם. החלטה של סאדאם

היא פונקציה בהרכה סאד של המרכיב הצבאי.

אחרי כן - רבא

א. שליו:

המרכיב הצבאי, הוא מרכיב חשוב-מאד, אני לא מתעלם ממנו. אבל כהחלטה של מנהיג, מושמים על השולחן בהערכה המצב עוד כמה אלמנטים, ויש בחינה של סיכונים מול לחצים מועדפים ויש איזה שהוא מאזן ביניהם. ואנחנו השתדלנו את המאזן הזה לכחון כל הזמן. זו לא שאלה שתגדרנו לעצמנו קונצפציה, ביטוי איקס, ואנחנו הולכים בקונצפציה ונגמר. אנחנו כל פעם קבלנו ידיעות חדשות, בחנו את עצמנו לאור הידיעות, אני חושב שבס נחתי לכס דוגמאות, אני מניח שראש אמ"ן נתן יותר, כי הוא יותר החעסק בזה. אני נחתי דוגמא של סקירה שהוצגו באפריל-מאי - שניסינו להחמוד, יש לנו הערכה של סאדאט - עוד לא מהליט על מלחמה. אבל אנחנו כוחנים את עצמנו. כוחנים את המצב הפנימי כוחנים את המצב בזירה הערבית, כוחנים את המצב בזירה העולמית, כוחנים את המצב וכך הלאה. אם אם השאלה היא, אם יום אחד, אגב, קונצפציה זה לא דבר שמתגבש ביום אחד, זה דבר, אני גם לא נוהג להשתמש במילה קונצפציה, אני לא יודע איך הגיע הטרמין הזה פה, אני אומר הערכה. יש הערכה, ההערכה משתנית, היאגם משתכללת, זה חלוי בידיעות שיש לך. זה חלוי בתחושות ובמטען שיש לך, דאחה כוחן את עצמך כל הזמן, פעמיים בשנה בחנו את ההערכה שלנו בהערכות מצב, כל פעם חודש ימים. ובחנו כאחד הנושאים המרכזיים, את הנושא מצרים. מתוך חזירה העברית, מצריים, בנושא מרכזי. אך לקראת אחרי 21 אגב, נדמה לי שזה היה בתחילת 72, מאחר ויש לא היחה מלחמה וזה גם היה אחרי הידיעות

ידיעות

בנובמבר 71 וב-72 בחנו את עצמנו - אני נחתי לכס דוגמא של כמה סקירות בחצי השנה האחרונה הוצגו על מצרים. כל סקירה כזו, זו בחינה עצמית. זה בחינה של ההערכה שלך, של המחשבות שלך, וכדומה. אז יכול להיות שאני לא יודע, אני חושב אצב, שבאפריל-מאי לא גייסנו מילואים, אני אומר..

היה גיוס חלקי במאי.

היו"ר אגרנט:

השאלה אם זה בא לביטוי בשטח?

שליו:

40 מיליון ל"ש.

י. ירון:

אבל לאנשים אני מתכוון, לא בקניוח אנשים. עד כמה

שליו:

ר.ב.א.

-62-

ועדה החקירה - 26.12.73

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

א. שליט:

שאני זוכר לא גויסו אנשים, עם כל הסיוג בזה. הוצאו כסף וכו'.

אבל עד כמה שאני זוכר, אני לא מוסמך לזה.

היה גיוס חלקי.

היו"ר אגרנט:

אני זוכר למשל שלא היה גיוס.

א. שליט:

הסיכום של ראש-הממשלה בישיבה מסאי 73 היה - שבכנין

היו"ר אגרנט:

זה צריך לעשות איזה דבר. אחר כך אנתנו יודעים

שזה עלה כמה מיליונים.

השאלה אם זה כלל גיוס פילואים או לא?

שליט:

יש דברים שאי-אפשר להוכיח אותם באופן סוטלי בחיים.

אני לפי החושתי, אח מה שאני קורא, זאת האינטרסציות,

זה כולל מקור כזה , שאי אפשר להתעלם ממנו, אני מזכיר אותו, משום

שהוא בכל זאת קצת מקור.

זה נמשך אצלך גם עד ה-3 לאוקטובר?

היו"ר אגרנט:

יש לי ספקות לגביו. אל תחשוב שלא היו לנו ספיקות

א. שליט:

קודם לגביו, העלנו סימני שאלה. העלנו הרבה סימני

שאלה.

זה דיכוח פילוסופי. אבל רק אחם לך דוגמא מה זה

י. יריין:

נקרא קונצפ. שאני קורא קונצפ. תקרא לזה הערכה.

שאתם כל דבר הייכים לבדוק אותו אם נכנס או לא, ולדוגמא תיקח את ענין

התרגיל עכשיו. זה אני קורא קונצפ מודיעיני, וכל מה שהלך אפרו - כן זה

תרגיל. עכשיו אני שואל אותך שאלה: אם היה תרגיל הכי גדול בתולדות מצרים,

שבפעם הראשונה בהיסטוריה, שחיל-הים המצרי, בתרגילאחד, גם בזרוע של

ים-סוף, וגם בזרוע של ים-ה יכון, השתתפו בו 5-6 דיוויזיות היו, וכל המפקדות

היו בשדה, האם יש להניח, שגופים שהיו במצרים, לא היו יודעים שיש תרגיל? -

היו צריכים לדעת, גופים קרובים לענינים צבאיים במצרים, היו צריכים לדעת.

סוכנים?

שליט:

לא רק סוכנים, מקורבים, אם יש תרגיל, ביחוד שרצו להח

י. יריין.

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

י. ידין:

מושב שהיה הרגיל. רצו ליצור רושם שזה הרגיל. חוקה, שמקסימום אנשים בתוך מצרים יחשבו שזה הרגיל, נכון? עכשיו איפוא אני אומר כך, לאור כל זה ב-30 לספטמבר, אתם מקבלים ידיעה ממקור

וכולם יודעים עליו, הוא אינו יודע שיש המרון? זה אני אומר - סוג ידיעה כאשר יש גם קונצפ, צריך לברוק, האם הקונצפ נכון? אינו יודע שיש המרון. כולצו יודעים, הוא אינו יודע, הוא לא מזכיר את זה. זה לרוגמא שאנש אומר - כאשר יש איזה שהוא מנה, ובאה ידיעה איך בודקים אותה לאור הקונצפ, אתה צריך אז להגיד - אני לא חייתי ברמה באותו רגע אני מניח שהגיע ידיעה זו, זה ודאי ידיעה חשובה אבל אני לא מתאר לעצמי שקם שם מישהו ואמר - רכוחי, אנחנו יודעים שזה הרגיל, כל העולם יודע שזה הרגיל, רק לא יודע שזה הרגיל.

א. שליו: אני מתקשה להשיב לרוגמא, כי אין לי אותה כאן לנגד עיני.

אם אני אחן חשובה, ויש נושא למשל שאני רוצה לתת חשובה

כי הוא הועלה, זה . ואם אני מנסה לענות גם עכשיו על זה.

י. ידין: לכן הכאתי לך דוגמא כזו ולא

א. שליו: יש פה לא מעט שאלות. אני אומר, הבחינה אגב

לפני המלחמה היחה עניינית עד כמה שאפשר לקחת ידיעות, על

ואני קפצתי לא פעם, כולל באותו לילה, אני קפצתי מאר גבוה, וזה לא

משנה, שאני חשבתי שלא תהיה מלחמה, זכ שני משוררים אחרים. יש ידיעה מדוייגה

זה דבר חד. הערכה שלך, זה דבר שני. ושני שני דברים שצריך להזהר אתם

ולא להחמלם משום דבר.

ישיבה ל"ט (אחה"צ)

- י. יריין: אני מדבר רק על היריעה []
- א. שליז: אני אביע לזה, חרשה לי.
- י. יריין: מה חשבתם כאשר הגיעה היריעה []
- א. שליז: אני לא זוכר. אני לא יכול לומר לך מה ש חשבתי על אותה יריעה אז.
- י. יריין: זה הוגש לנו, אני אומר לך [], כחמש היריעות המחריעות ביותר שהיו.
- א. שליז: בסדר. אני לא מדבר כרגע על [], ואם הוא חשב.
- י. יריין: לא הוא לא חשב הוא עכשיו אומר.
- א. שליז: יפה בסדר. אתה שואל אותי - מה חשבתי אז? - אני צריך להסתכל ביריעה, אני לא זוכר.
- אני אומר - אתם רוצים לבדוק ברצינות יריעות, ואיך התיחסו אליהם בזמנו, אני מניח שזכר לביטויים. אבל אנחנו צריכים להזהר, אני מדבר כשמי, לא לעשות כמה עיוותים. האחד, זה להוציא יריעה אחת מקונצקסט של 300 יריעות. עיוות שני זה - להסתכל בעיניים של היום, עם המסען של היום, ולא עם המסען של אז. וזה מסובך מסדרה ראשונה לי, אני לא יודע איך זה לכם.
- היו"ר אגרנט: טוב, זאת אנחנו יודעים.
- א. שליז: דבר שלישי למשל - אני לא יודע, ומה שאני אומר לכם, אני צריך להיות כנה, ואני רוצה להיות כנה.
- היו"ר אגרנט: מה חשבת אז?
- א. שליז: מה שאני חושב היום.
- היו"ר אגרנט: זאת אנחנו רוצים.
- א. שליז: אני לא יודע, מה אני יכול לעשות.
- י. יריין: עכשיו אתה יכול לעיין ביריעה הזאת.
- רק טילה אחרונה - מה אתם חשבתם אז, לא מה אנחנו חושבים היום, כאשר באה יריעה כזאת לאור הקונצפציה של התרגיל?
- היו"ר אגרנט: אנחנו געשה עכשיו הפסקה, ולאחר ההפסקה תענה לנו על זה.

לאחר ההפסקהיו"ר אגרנט.

אחה יכל להמשיך

א.שלי :

אני מצאחי אזלי אח הידיעה אשר רב-אלוף ידין

החיתס אליה. השאלה שנשאלתי היא, אם אני מכין נכון,

מה אני זוכר אז היתה ההתיחסות לידיעה. א. אני לא זוכר, אני יכל לתת

תשובה לגבי שיטה העבודה, אבל, אני לא זוכר מזכרון לגבי ידיעה קונקרטית.

אני יכל להגיד איך כוחנים ידיעה, איך מתיחסים לידיעה.

ידין.

אנחנו רצינו לדעת מה חשבכם אז.

שלי :

ביחס לידיעה הזאת - אני לא זוכר.

ידין :

זאת תשובה.

יו"ר אגרנט.

אם אינך זוכר, זאת תשובה.

א.שלי :

אני יכל להגיד איך מתיחסים, כוחנים מה המקור, מה

טיבו של המקור ויכל להיות שהוא יודע פחות ממישהו אחר.

צריך לבדוק אח כל הידיעות שהיו אז. זה לא דבר עצמאי שהיה אז.

ידין :

השאלה שלי היתה מה עשיתם אז כענין זה.

א.שלי :

אני לא זוכר. אני רק זוכר שבדקנו כל ידיעה וידיעה

והשווינו אחת לשניה. כל הצעדים פה שאני רואה אותם,

היו ידועים.

ידין :

אבל, הוא לא מזכיר אח החסרון.

ועדת חקירה - 27.12.73

ישיבה ל"ט - אחה"צ

א.ג.

הערך: תח-אלוף א.שליך

א.שליך: הוא לא מזכיר את התסרוך. אגב, פה אני רוצה אם מותר

לי לא בהקשר לידיעה הזאת להגיד שני דברים,

לפי זכרוני זה לא התרגיל הכי גדול במצרים, שהיה. הוא לא שונה מהתרגילים

האחרים. נכון, שכיום הופיעו הפעם שתי סירות, אבל בכוח היבשה ובאוויר

הוא לא שונה ממה שהיה קדם.

דבר שני, אני לא יודע למען האמת עד היום באפן

מחלט וברור - האמת היא שבמקרה אין דברים מחלטים וברורים - ~~אם~~ ~~אם~~ ~~אם~~

מה הייתה המטרה? התרגיל היה כיסוי או הוא לא היה כיסוי. מה הוא היה?

אבל, גם אם הוא היה כיסוי, ויכל להיות שהוא היה כיסוי, אני לא ראיתי

בחומר שברשותנו מטרה של לעשות את כל העולם שותף לידיעה שיש תרגיל.

לא היה דבר כזה. ולכן, יכל להיות, מבחינה תאורטית,

האחרים שיש תרגיל

אם לא ~~אם~~ בטוב פירוט לא היחה החיטות לתרגיל כזה שקיים.

ידין: כל הצבא מקבל פקודה על "משרו תחריר" 41.

היום ראינו, בדקנו בינחיס, "משרו" זה תסרוך.

אז איך יתכן שלא ידעו את זה כחוגים ~~מלבאיים~~,

שיש משרו - תחריר 41 ?

א.שליך: למה לא? אני מוכן לספק סימנים לזה.

אלה ההשלמות שרציתי לעשות לדברים של ראש אמ"ן.

אני פתוח לשאלות. אני התכוונתי לכמה דברים שאני חושב שתשאלו.

יו"ר אברנט: אתה כזה גמרה את ההשלמות לדברים של ראש אמ"ן.

עכשו אתה עונה לשאלות של חברי הועדה.

ועדה חקירה 27.12.73

ישיבה ל"ס אחה"צ
הער' חת אלוף א.שלין

א.ג.

א.שלין.

אני חייב לשוב לשאלה למה לפי דעתי טעינו. למה טעינו

בהערכה האחרונה. לפני נסיון להשיב לשאלה הזאת =

למה טעינו - אני רוצה להגיד שאנחנו מחבטים בבעיה. אנחנו קיימנו על זה כבד
דיון אחד אצל ראש אמ"ן. לחץ המאורעות וגם מה שמתחייב מההתכוננות לוועדה
פה, זה הגביל אותנו בכף שעדיין לא סימנו. מה שאני אומר זה דעות שלי, ה
לא דברים מוסכמים או מסוכמים של אמ"ן. אבל, זאת בהחלט בעיה חשובה ואני
חושב שחשוב לנו לעצמנו לנסות להבין בשכיל לראות איך פצמצמים דברים לעמיד.

לפני הנסיון להשיב על השאלה, אני חושב שאני צריך

לנסות לאחר כמה טעינובמה לא טעינו. אני מדבר רק על הדברים הגדולים.

לדעתי, לא טעינו בדברים הבאים. א. עצמת צבאות ערב, נשקם על הסוגים השונים

ותכונותיהם. ב. דרכי פעולה צבאית אפשריות של מצרים ושלסוריה ותכונות

מלחמה שלהן, לפחות ככל מה שאנחנו ליבשה. ג. סוריה לא חלך לבדה למלחמה, אבל

תצטרף למצרים אסזו תפתח בה.

י. ירון:

אתם כן טעיתם. הן שחזן הלכו כיחד. החלק הראשון נכון.

א.שלין.

הערכנו שסוריה תצטרף למצרים, סביר לא מידית, אפילו.

נדמה לי כך. אבל תצטרף למצרים, אחה אומר שהיא לא

תצטרף למצרים אלא הלכו יחד. ובכן, אני מתקן ברשותך, ההערכה שסוריה לא

חלך לבדה למלחמה אבל אם מצרים חלך - היא חלך אחה.

ההערכה הבאה:

הערכה הטובה של סאדה להשיג כשר פעולה צבאי כדי להזיז בדרך ז

70 אח משבר 67 מקטאנו וכי אין לו אופציה מדינית ללא אופציה צבאית, ולכן

מאמץ ההתעצמות לצורך זה.

דבר אחרון: סבב צבאות ערב והערכותם בהחילת אוקטובר 73

והאפשרות שלהם מכינה צבאית פיזית לעבור מסבב זה למיתקפה כאשר הבעיה היא

של החלטת הדרג המדיני.

ועדת חקירה - 27.12.73

ישיבה ל"ט - אחה"צ

הערה - חת"אלוף שלי

א.ב.

אלה נקודות ספקיות, לא רשמתי פרטים.

י. ירין: ראש אמ"ן ואחה אפרת לנו שהם לא יכלו לא יכלו אלא לעבור

למלחמה מבחינה צבאית בגלל העדר הנשק האווירי, אז זה

לא רק בעיה של החלטה.

א. שלי: אני אמרתי וגם ראש אמ"ן אמר, שהידיעה שלנל הייתה והתחושה

שלנו הייתה שהם בעניין החלטה למלחמה, אחד הדברים - כי

אני מדבר על הנושא הצבאי - בנושא הצבאי אחד התנאים זה הכשר ליצור סבב של

איזון אוירי ולצורך האיזון האווירי לא מספיק רק טילי קרקע אויר, אלא צריך

מטוסי קרב אפוא, שיוכלו לחקוף שדות בישראל ויוכלו גם דברים אחרים לחקוף

בישראל. יחד עם זאת, אנחנו אמרנו - ואם רוצי אני יכל לצטט - שמצב כחות היבשה

במיקום שלהם ובגודל הכחות שלהם מאפשר להם - אם יש החלטה - לעבור למלחמה.

אז, אחת יכל להגיד שיש כאן לכאורה סחירה. זה לא מדעיסטדויקים. אנחנו

חשבנו שסאדאח גם בנסיכות האלה אאאאא יחליט שהוא לא הולך למלחמה.

יו"ר אגרנט: ההערכות ההגנתיות יכולה להפך למלחמה, לפי הדוקטרינה הסוביסית

א. שלי: לפי הערכתי, המצריטלא היו צריכים הרגיל בשביל לעבור אאאאא

למלחמה. הם לא היו צריכים כיסוי של הרגיל.

כמה סעינו, לפי ד תי? בכך שלא הערכנו שסאדאט יחליט כבר בעיתוי הזה

לפתוח כלחיסה.

י. ירין: השאלה היא למה סעו.

א. שלי: אני אומר את דעתי האישית, יכל לחדת שאני טועה,

בחלק מהדברים, אני מחלק את הסכות לשלשה סובים: א. בעית

מסידע, ב. בעיות פסיכולוגיות, ג. כח אדם ומיבנה.

ועדה חקירה 27.12.73

ישיבה ל"ט אחה"צ

א.שליך

א.ג.

אניאתחיל בדבר הראשון - בעית המידע או הידיעות

והסחרת כוונות ע"י הסגרים, דבר ראשון, לפי דעתי, לא היו לנו לאחרונה ידיעות

על סדת הדחיפות להזיז את משכר 67 מקפאונו ולוא על חשבון של סיכון של

כשלון צבאי, אפילוהייתי אוטר סדת המידיות להזיז את משכר 67 ולוא על חשבון

סיכון של כשלון צבאי ועל תפנית שעשה כענין זה, ולא חשנו בזה, לפי דעתי.

הידיעות שהיו ברשותנו, כרוכך הגדול על ההפך, כרוכך הגדול או הסכריע.

לא בדקתי כל ידיעה,

, השתפע שדוקא אחרי מאי 73 עשה סאדאח תפנית בכורן של

הסנעות סמלחמה לעוד חקופה ארוכה.

אחר כך רשמה יע

ועדת החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ס אחרי הצהרים

2153

שלו: השתתפ שדוקא אחרי מאי 1973, עשה סאדאח תפנית בכורן של המנעוה סמלחמה לעור תקופה ארוכה. עשה סאדאח תפנית בכורן של המנעוה סמלחמה, לעור תקופה ארוכה. אני מצטט מה קטע קצר של ידיעה מ [] ביולי "המקור בסוה שלא תפרוץ מלחמה השנה, זהוה ססופק אם בכלל תהיה מלחמה בתקופה כהונתו של סאדח כנשוא. [] דבורי המלחמה אינם רציניים". [] גם אנשים שכאו סמצרים, שכרר בסצרים, שחיו בסצרים, ואיתם יצא לנו להפגש, תחושתם היתה שלא המלחמה מעסיקה אח המצרים בזמן הקרוב. אני לא מדבר על סאדאח, אני מדבר על המצרים, ואני יודע שלא תמיד מוכרחה להיות קוורלציה לדברים הללו.

נושא שני זה שלא היו לנו ידיעות על תפנית

אזל ההנהגה המצרית כענין קונספציה המלחמה.

אגרנט: מה הנושא השני.

שלו: הנושא הראשון היה על עצם התפנית וההחלטה על התפנית בהחלטת סאדאח. הדבר השני זה כענין קונספציה המלחמה. שעל זה לא היו לנו ידיעות.

אגרנט: הדבר השני היה אצלך בעיוה פסיכולוגיות.

שלו: אני יודע שזה מסובך, אגיע לכל דבר. כנגוד לכך היו לנו ידיעות טובות מאד הם מוכנים להסתכן ולצאת למלחמה גם מבלי יכולת להסודר באויר. עם היל-האויר הישראלי ולהקוף אותו בעומק, דחון שמוש בחיל האויר המצרי כזרוע משניה בלבד, מסייעת.

ועדה החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ט, אחר הצהריים.

שלו: ולא, [] שחיל האויר הוא החיל

[] המכריע במערכת,

מדיניות המלחמה נקודה שרציתי לאמר כאן, הייתה תפנית לא רק בהחלטה

אלא תפנית בקונספציה המלחמה, שעליה היו לנו ידיעות טובות מאד,

ולא היו לנו שום ידיעות על זה, על דבר כזה.

דבר שלישי, בניגוד למה שזמין, לא היו לנו ידיעות, בימים שלפני

מלחמה יום הכפורים, ידיעות קונקרטיזות,

ידין: חסלה לי רגע, הידיעות [] מאיזה תאריך ?

שלו: מ- [] ביולי 1973.

ידין: כו אצלי יש ידיעה מ- [] ביולי, [], על סועד

של ראשיה ספטמבר, או ראשיה אוקטובר, על הכניחה

סופיות למלחמה,

שלו: אתה קורא סלקטיבי, אם יורשה לי להעיר.

בזה שאתה מתיחס לדברים [] על המלחמה, []

[] ביולי, מדברים על מלחמה בסוף ספטמבר, תחילת אוקטובר, .

ידין: אני מנסה להגיד דבר אחר. אני מנסה להגיד

שכשאתה מדבר על מקורות, אני הבנתי שאצלכם יש חוק

ברזל, מישהו מאמ"נ מוסף ידיעה למישהו, אסור לך למסור ידיעה בלבד

אלא עליו למסור ידיעה מלפני הערכה. אם אפשר. זאת אומרת שבכל דבר כזה

יש ידיעה ואחר כך יש הערכה. בענין סוכנים כוודאי.

ועדה החקירה, 27.12.73
ישיבה ל"ט, אחר הצהריים

עדות אריה שלו

ידין: אני מבין היה סוכן כזה שאמרתי, בדרך כלל מבחינתי
זו, שהוא היה די מוספך , אבל מבחינת
הערכות, הוא כצד אחד רוצה להראות שהוא יודע, והוא יודע,
, אבל הוא אישית אחר כך מוסיף
אני לא חושב זה הבדל.

שלו: כן כן. אני לא אומר שזה לא הברל, אבל אחת תשמע
אצלנו דעות שונות בענין זה. באופן טבעי. אני יכול
להגיד את דעתי. על אני אישית מספיקים מספיקי גשו באופן די מלא.

 והוא לפי דעתי נתן ידיעות די טובות, אפוא-מבחינת-בידן
בבענין אני מבחין בידיעות בשני דברים. בדברים שהוא מסר.
ואני לא כל כך מבחין בין ידיעות לכין מה שהוא אומר. מה ההכרל, אין
בזה שום הבדל. כי זה כלל שומע מאוח בן-אדם. זה שאלה של נסוח.
 השאלה על מה הוא מכסה את
דעתו.

, ואני אומר, בהבנה שלי לפחות, יכולות להיות דעות
אחרות בענין זה, לדעתי כשהוא אומר כך וכך יש לו מספיק בסיס חזק להגיד
מה שהוא אומר. בענין חאריכים היה לנו ספק גדול מאד. בענין ידיעות
אני לפחות ראיתי מקור בהחלט טוב. ואני חושב שספסר הסקירות
שהוצאנו על הוא יותר גדול ממה שהוצאנו בחיים.

ארגנט: לא לתאריכי התראות.

שלו: על תאריכים כחננו לגופו של ענין. זה לא מפני שאמרנו
זה אם כן מתעלמים מהתאריך. זה אסור לעשות,
התאריכים שהוא נתן במשך הזמן, הבענו כל פעם להערכה שלו.

ועדה החקירה, 27.12.73

2156

ישיבה ל"ט, אחר הצהריים

שלו: כשאני מסתכל עכשיו אחורנית, הנסיון עם [] הוא כזה, אבב גם על המלחמה הוא לא נתן חאריך לפני, הוא נתן חאריך של בו ביום.

בכנצאל: כרגע בכלל לא מדובר על חאריך. מה שאתה אסרת, התיחס למה שנמצא אצלך כחאריך [] שבו הוא הביע דעה, לא חאריך, אלא דעה שהדבורים על מלחמה אינם רציניים ולדעתך לא הולכים לקראת מלחמה.

שלו: אני אומר לפי החושש שלי [] היתא, שהוא

כשאסרת הנה אני צטטתי ידיעה [] הלוי איך שאלו אותו. ואיזה שאלה שאלו אותו. התשובה היא שונה, כהתאם לשאלה. זה טוב מקור שאני אצלו לא כל כך עושה את ההבחנה. כשמדברים על חאריך ועל מלחמה, זה טוב מקור שאני לא כל כך עושה אצלו את ההבחנה.

לנדאו: יש מה הבדלי השקפות, זה אתה רואה כעצמך.

ואני רואה את זה כטבעי לגמרי.

ירין: אנחנו רוצים לראות חגובות.

שלו: זה נדמה לי מ. [] ביולי. אבב, אני רוצה להגיד

בסוגריים [] אתם יודעים על זה ?

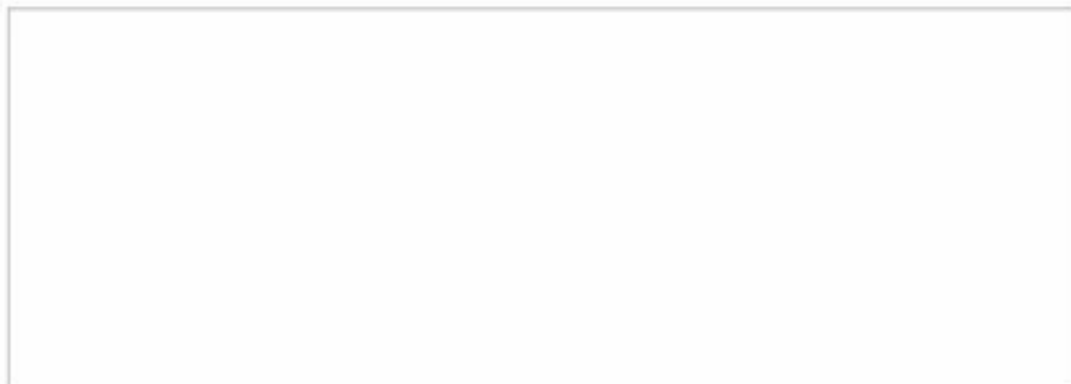
לנדאו: כן, []

שלו: אני מדבר על []

ועדה החקירה, 27.12.73

ישיבה ל"ט, אחר הצהריים

2157

לנדאו:

אני רוצה לאמר לך שתמשיך בלי לחשוך על דברים
ששמענו מאלוף זעירא, ועכשיו אהה כבר יודע ששמענו.

שלז:

אני קראתי, יודע זה דבר אחר.

המספך שקראתי היה

אגרנט:

ואז כחוב פה שהוא בעצמו מפקפק,

שלז:

נכון,

הנקודה הבאה. בניגוד למה שצפינו לא היו

בידינו בימים שלפני החילה מלחמה יום הכפורים ידיעות קונקרטיים
מ-848 בדבר הליכה למלחמה או שמצביעות על כך. אדגים למה אני מתכוון

לאיזה סוג ידיעות אני מתכוון.

ראינו דבורים, התייחסויות לתאומים של חכניות, שנזייס בתכניות ומכצעים.
אם תרשו לי, אני כרגע נזכר, בסוגריים, יש חכניה מבצעת מצרית שנקראת
אמלייה-200, זו חכניה לא חדשה, היא כללה הגנה, סרכז הכובד שלה
היה הגנה, אבל היא כללה בתוכה גם פעולות התקפיות. עד לעומק של
50 ק"מ, זאת אוסרת תקיפות של מטוסים ממזרחה לתעלה עד מרחב של 50 ק"מ.
ובעבר, אני נזכר כרגע בזמנים שהיו קצת חמים, אז היו לנו על הענין
הזה של אמלייה-200 דיבורים בלי גבול - זה מוגזם - אבל בדיקות של
תכנונים ושנזייס של תכנונים.

אז

הער: תה-אלוף א. שלן

א. שלן: (זמטר)

דיבורים קונקרטיים על מלחמה, []

כל מיני דברים כאלה []

לא באו לביטוי בכלל. אני משחש בהם כדוגמאות שהם סימנים קונקרטיים למלחמה,
או יכולים להצביע על מלחמה.

ההנחה היתה בהקשרות, במערכת הקשר, החום לקראת מלחמה סוכרת

להיות, או טביר שיהיה, גבוה.

הבעיה היחה, אני מניח, לא של הזווה של הרכה כוחות,

כי הכוחות היו בדרך קבע באזור החעלה. גם לא היה קו העמולה מלחמתי מצד
לכני המלחמה.

לנרז: אפטר לופר - להיטר.

א. שלן: לא היחה העמולה מלחמתי מצד לפני המלחמה. ולא היו הכנור

בעורף..

לסקרב: זעירא אמר זאת.

א. שלן: שאלו אותי משהו. אינני יכול להגיד רק חלק מהדברים.

ירי: יש מה דבר מעניין. אתה לא עונה על השאלה האמיתית.

א. שלן: לא גטרחי.

ירי: כל הדברים האלה באים להסכיך מדוע אז חשבתם שלא תהיה

מלחמה. וזה נכון. אלוף זעירא ניחה את כל המקורות כדי

להסכיך מדוע אז.. אנו שואלים עכשיו, בדיאבר: למה טעיתם?

א. שלן: אני אומר: נושא אחד זה מדוע, שהיה לנו חוסר של מדוע.

ירי: אתה עדיין בדעה אצא שהיה לכם חוסר במדוע.

הער . תת-אלוף שלר

א. שלר: זהו מרכיב, אחד המרכיבים, ל י דעהי. אמרתי **צאצא** כאחת הפעמים הראשונות, בפעם הקאשונה, דומני, שאנו לא פטורים מיעשות הערכה גם אין מידע. אבל כמובן שאחה לא יכול להחלים גם פמידע. סדר אחד, חוסר מידע, ומצד שני - מידע שמוכיל לכיוון אחי.

לשאלה:
היו"ר אברנט: /מדוע אחס טעיתם? הכוונה שלך היא להראות שהיה יסוד לטעות שלכם, לאור הנחונים, כל הנחונים שאחה מונה אותם, היה מקום לטעות. היתה טעות מתקבלת על הדעת.

א. שלר: היתה חפניה אצל סאדאת, והתפניה היתה אחרי שלוש שנים שהוא נהג בדרך מסוימת, ואתרי איומים חוזרים ויריעות חוזרות מדי כמה חדשים על מלחמה, ובעיתוי מסוים הוא עשהתפניה בהחלטה שלו. זאת מהנה הטעות שלנו, לפי דעהי.

כאטר אני מנסה אוביקטיבית לבחון, האם לפי המידע שהיה אז.. זה ככל-אופן לא טעות של בן-אדם אחד, זה הרכה אנשים התעסקו בזה. הרכה אנשים קראו את זה. אז אני מניח שיש כמה סטוטמטים, לא רציניים, אבל אי-אפשר להגיד את זה על כולם.

ירין: בפלים אחרות אתה רוצה לומר, שאם העניין היה צ חוזר עוד כעם, עם אוהו מידע שהיה גם בשנה, וגם עם האזנה השונות וכו' ל פי דעתך האנשים המבריקים ביותר במערכה הזו, לא יכלו להגיע למסקנה אחרת. ולכן אין טעות. הטעות היא רק שאין לנו די מידע.

א. שלר: אני לא אוסר את זה. אתה טואל אותי: איך אפשר לתקן את הטעות? איך אפשר לתקן לעתיד. ואני חושב שיש דברים שצריך לעשות לבמצם את הסיכון של הטעות. אינני אוסר שזה טוב טעות כזו. אינני אוסר. בואו נעשה פחר עוד טעות כזו.

נבנצאל: השאלה של הסעות היא אהרת; למה עם המידע כפי שהוא היה

לכם לא באתם להערכה יותר זהירה של האפשרות שהיה

סלחמה. זוהי השאלה. ולא איך אפשר היה להשיג מידע אחר.

א. שלן: למה לא הגענו להערכה יותר זהירה.

נבנצאל: של סבירות המלחמה.

א. שלן: אני סבין. אנחנו לפי מיטב האובייקטיביות שיכולנו לפי

דעתי לגשת לבעיה, לחקוף את הבעיה, לנתח את הבעיה יום-יום,

ועם המטען שהיה לנו אז, לא בעיניים של היום - והבעיות האלה, אגב, ישנן גם היום. אינני יודע אם זה טעשי בשבילכם, זה בכלל דבר של היום להסתכל על בעיה של אז.

נבנצאל: אולי תעבור לנושא הפסיכולוגי, אולי זה יותר קרוב.

א. שלן: אם סידר אביע. אם היה מעשי צבא בשבילכם לשבת אצלנו

3-4 ימים ולראות את הבעיות של היום, איך אנו סתחכטים

בהן. אלה הן בעיות דומות לגמרי. לרובמה, ביום ששי האחרון, כאשר א ראש אמ"ן

היה במקרה בחעלה, היה דיון על סוריה. היו יודעות טראיגות על אפשרות שסוריה תולכת למלחמה. היה דיון אצל שר הכסחון.

יריין: קראנו זאת בעתון. בידיעה של ארז.

א. שלן: אני מקווה שלא מה שאני עומד לומר.

יריין: אצא ארז תודיע שתוגים צבאיים מודאגים מזה שסוריה שתכוננה למלחמה.

א. שלן: זה היה נושא לדיון. שר הכסחון אמר שהוא רוצה לבחון את הבעיה,

מה המצב, ולהחליט מה צריך לעשות. זהו סוג בעיות שמהלכטים

בהן היום. והוא שואל אותי: מה דעתך? הוא שואל אותי על השורה התחתונה:

אתם יכולים הלאה לעשות הערכה, הגיד לי - תהיה מלחמה או לא? שורה התחתונה.

הער. חח-אלוף שלו

שלו (המשך):

אמרתי שלפי הערכתי בימים הקרובים לא הולכת להיות מלחמה. אני כן חושב שיכול להיות שיהיו חקירות, פשיטות, דברים כאלה. זה סאה אחוז - תשאלו אותי. זה לא סאה אחוז. הצבא הסורי מכינת המיקום שלו הוא לא יכול לעשות, אבל יש שיקולים יותר רחבים שגם משפיעים על הערכה. זהו סוג בעיות שאנו ניצבים נגדן יום-יום. אם היה לכנסן - אני בטוח שזה גם יכול להיות כעניין - במצבים כאלה טהם קיימים גם היום לחוץ את הכעסה, שאני פשוט לא מצליח להסביר אותה מספיק.

לבעיות הפסיכולוגיות: דבר ראשון, אני אומר, הרגשה כוח הארתאה של צה"ל. זה היה מקובל עד כולם, כולל עד הערכים. זה היה בא לחזק את הידיעות בדבר מהסוס הפחד של מצרים. ואני שתכוון להרגשה שכאה לידי ביטוי גם אצל המצרים כיריעות, וגם להרגשה של קצין המודיעין על כסיס יריעות אלה ומה שהוא שומע מצה"ל, שמחסום הפחד אכן מוצדק, ואח המצרים אכן נרפוק.

סמה באה הידיעה הזו?

היו ר אגרנס:

הרגשה כושר הארתאה של צה"ל כמרכיב שהוא משפיע בכיוונים שונים.

א. שלו:

זה בא לידי ביטוי בדיבורים של הגנרלים..

היו ר אגרנס:

גם כיריעות שקיבלנו וגם באווירה במצרים, גם כסוכן נמה

א. שלו:

שהוא מדווח. זה משפיע גם שם. זה גם משפיע על קצין המחקר שלנו,

לא רק כיריעה שהוא מקבל, אלא גם במה שהוא שומע מצה"ל, מידת הבטחון שאכן

אם תהיה מלחמה - אנן נרפוק את המצרים. זאת אומרת, שמחסום הפחד שלהם אכן מוצדק.

הערך חח-אלוף שלו

היו ר אגרנט: בענין זה סאדאח או מישהו אחר, אכל דומני שסאדאח עצמו

אמר. אנו גריכים להתגבר על מחסום הכחד.

א. שלו: נהחלט, סאדאח אמר שצריך להתגבר על מחסום הפחד, אני מסכים.

אינני יודע כמה פעמים הוא אמר זאת. הוא היה מודע לכעיסה.

לנדוי: אני מניח שכאשר אחת הזכרת פה אח מה שהוא שומע במערכות

צה"ל, שאנחנו נדפוק את המצרים, זה דבר שבעגם היה צריך

להוציא לגמרי מגדר השיקולים של קצין מחקר, אם כי זה אולי אנוסי מאד.

א. שלו: זוהי שאלה. דרך אחת היא לכבוד בכלל את קצין המחקר ..

לנדוי: אתם עוסקים עם האויב.

א. שלו: אפשרות אחת היא, שיטב בצד, שלא ישמע כלום על כוחותינו,

ולא ידע את הבעיות של כוחותינו.

לנדוי: בעיות של כוחותינו - זה כן.

א. שלו: זה לא הולך כך. או שאתה חי או שלא חי את הבעיות.

או שאתה הולך לפנ"ם, או שאתה הולך לקורס מ"פ ושומע

מה שקורה בצה"ל, או שאתה מנוחק.

לנדוי: מה יש סכנה רבה של מעגל-שוטה, כי אתם מזינים את את הכטחון

הזה, וזה חוזר אליכם.

א. שלו: זהו נושא שכדאי לסקול - האם כדאי לכבוד את המחקר או לא.

זו שאלה גם של עתונות. אחת לא צריך לקרוא עתון. עתון

מסויט כותב, שאם תהיה מלחמה - נדפוק אתם, ונגמר. אחת צריך להיות מכבוד בכלל.

לסקוב: צריך להפריד בין העמולה ועובדות. אז הענין היה פשוט.

הערות תת-אלוף שלו

היו"ר אגרנט: האם זהו שיקול לגיטימי לומר: האויב מפתח מאתנן, ולכן לא תהיה מלחמה. בין שאר השיקולים, כמובן, אינני אומר שיקול מכריע.

א. שלו: שיקול לגיטימי לגמרי. האויב חש שהוא ייגשל במלחמה, התוצאות כשכילו תהינה חסרות מאד, ולכן הוא לא הולך למלחמה. זה היה אחד השיקולים. זוהי הצלחת האתראה.

היו"ר אגרנט: זה עלול להטעות.
א. שלו: לפי דעתי, לפחות, אחת הנקודות של הסודיעין היא לנסות - וזה קשה - להושט מה חש הצד השני. אם הצד השני מרגיש בטוח מספיק כשביל ללכת למלחמה - ואנו מרברים כרבע על שאלת המלחמה - או שהוא חש שהוא ייגשל במלחמה, ולא ילך למלחמה. זהו מרכיב חשוב. אינני שם אותו כיחיד.

היו"ר אגרנט: זה יכול לתח סקום להפתעה. יש לך אויב עם הרכה כוח. היה לו הרכה כוח. להגיד: למרות שהכוחות שלנו מעטים - ואנו מסכנו כאן על חיל ארויר שלנו - ולו יש כוח עצום, שלושה רכעי מיליון איש, להגיד שהוא לא ילך למלחמה - זה מסוכן.

א. שלו: לא השתשתי במלים כאלה: הוא פחדן ולא כלום. אני אומר שהיו לנו ידיעות לא מעטות כל כך, שהספרים מודאגים מהמלחמה ומתוצאות המלחמה, ושוה למעשה, - אם לשים בשורה קצרה הייתי אומר: זו הישיבה לכך ששלוש שנים לא היחה מלחמה.

היו"ר אגרנט: ומה עוד ביחס לבעיה כסיכולוגיית?
א. שלו: דבר שני: שלוש שנים ש היסנעות של סאראת לתחליט לפחות במלחמה, אף כי היו איומים בכיוון זה מאז תחילת שנת 1971, ~~אז~~ סירי כמה חושים, דבר זה חיזק את החחושה גם אצל המקורות שלנו, שימשיך לבחור ביןחיים להיסצוע מלפתוח במלחמה.

ועדת החקירה - 27.12.73
 ישיבה ל"ט - אחת"צ

הער: תה-אלוף א. שלז

היו"ר אגרנט: זה פסיכולוגי?

א. שלז: זה לא חתוך בדיסק. אחת חי בתוספת שסתמסתמת.

היו"ר אגרנט: זה יותר קונצקציה מאשר פסיכולוגיה.

א. שלז: מגבלות אוביקטיביות אנושיות.

יריין: זה כבר הסעיף השלישי.

א. שלז: מגבלות אוביקטיביות אנושיות שיש לנו ככני-אדם לחוש בזמן

בהכנית שמתחילה להתפתח, אני יכול להת דוגמאות מן העבר. לחוש

בזמן בתכנית שמתחילה להתפתח, כאשר יש "טרנינג-כוינט". בשעה שזה לא חר וחלק

ויט לך יודעות וכדומה. זוהי אחת הכערות, זהו אחד הקשיים צבל בעבר, לכי דעתי,
 ככל מערכת טורניזיה.

אני יכול להת דוגמאות, עד כמה שאני זוכר, למשל ב-22 במאי 1967

אמ"ן לא חשב שבו בלילה יטגרו את המיצרים, לטרוח שהיינו כולנו בתהליך של

"טרנינג-כוינט". אז זוהי בעיה בצד האנושי.

יש לי עוד נושא אחד קצר והוא: כוח אדם ומיבנה.

נבנאל: בנושא הפסיכולוגיה, אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה אחת.

אתה הרשית או נתת שיצמידו למישהו את החוואר אלרמיסט או

נציקיסט, שישחמשו בביטויים כאלה? דבר שלדעתי מאד בתחום של פסיכולוגיה.

א. שלז: אני לא חושב שנתיי למישהו להצמיד, ולא שאני מאשר תוארים כאלה.

אינני חושב שזה חירובי להשתמש בתוארים כאלה. זה יכול להגביל

מיטהו, ובמסעך שהוא צודק - שלא יחייחכו אלינו, או שהוא לא יעלה את הכעיה ככלל.

משום שהוא מקובל ככזה. אבל אני גם לא יכול להקפיד ולומר איך אמרו למי - מה.

ועות החקירה - 27.12.73
 ישיבה ל"ט - אחת"צ

הער: חה-אלוף א. שלו

אני פנית שאם משהו במשך שנתיים כל חודש אפר: מלחמה, אז יכול להיות
 שחברים שלו, או פיקורים שלו, לא חברים שלו, פיקורים שלו באו ואמרו לו:
 חטפ, אחת לא רציני, אתה סתם. אינני חושב כחופעה טזה חיובי, כשרם פנים לא
 ח יובי. אינני חושב שצריך להשחמש **אצאצא** כאיזה שהן פלים או ביטויים, או
 להוריד משהו מראש; אני חושב שלסודיעין אסור להוריד משהו מראש. כל דבר
 צריך לבחון, גם אם זה נראה לך פנטסט. צריך לבחון זאת. אחת יכול להוריד
 אחרי בחינה. אחת יכול לטעות בבחינה שלך. ואני חושב שגם היו דברים כאלה -
 אני בהחלט לא רואה זאת כחיובי.

אצאצא
ובנצאל:

זו יכולה להיות סיבה פסיכולוגית לטעות.

א. שלו:

לפי דעתי זו יכולה להיות סיבה אצל אותו האדם להיזהר.

אם אתם פרשים לי מלה, כנראה כוח האדם שמתי את הכותרת.

לסקוב:

יהיו לי פה עוד שאלות.

ירין:

גם לי יש הרבה שאלות.

לנרדי:

אני מציע שהער ימסיר כישיבה אחרת.

אחרי ל כן - טק.

לנדרי:

בכוח אדם כמעט רק התחלה.

שלו:

אני רוצה לומר בכנות אדם רק מלה אחת, שאם היה יותר, ואם היה בנוי אחרת, יכול להיות שאפשר היה להעמיק, לקחת ידיעות ולהשוות.

שלא תחיו באשליות שמישהו אצלנו, לפי דעתי לפי מה שאני יודע, יכול היה לאמא לקחת את כל הסבלאות היפות שקבלתם, שהיו מוכנות באותו זמן.

זה לא דבר ש שיש אפשרות לחץ של זמן עם מחשב ללחץ, ולקבל את כל הסבלאות.

היו"ר אגרנט: כל הסבלאות של ידיעות.תא"ל שלו: כל הידיעות הקטנות מלפני שנתיים, שלוש וחמש. זה לא דברים

שהיה לנו מיכשור לעשות זאת, ולא היה לנו הזמן להחזיק.

ידין:

יש לכם מחשב.

תא"ל שלו:

יש לנו מחשב אבל לא לידיעות אמא הגלמיות. עוד לא פתרו

זאת. לא פתרו זאת בעולם.

היו"ר אגרנט: מה זה, לשם השוואה או מה?תא"ל שלו:

נניח שאני רוצה היום למשל לקחת, אקח שני מישורים שונים,

אחד פשוט והשני יותר מסובך. האחד זה נניח ידיעה שהיתה לפני

חודשיים, קראתי אותה אז, הבנתי אותה בצורה מסויימת. שיהיה לי זמן לקחת את אחת

ידיעה ולנסח כל מה עליה. יכול להיות שאראה אותה בעיניים אחרות. זו בעיה

הזמן שקשורה לכמות כוח אדם ולסיב. בעיה שניה - אם יהיה לנו פתרון, ואני

מקווה שיהיה מחשב, שאחה מעלה את הידיעות על המחשב, ואחה יכול לשלוף לפי

נושאים, במהירות לדעת בנושא זה מה נאמר בארבעת השנים האחרונות, או מה היה

בארבעת השנים האחרונות, אתה יכול להשוות. זאת המגבלה שלנו לפי דעתי, שאנחנו

לא מעמיקים את המחקר. אנחנו עושים הרבה מאד, אנחנו עושים כמה שאפשר, אני

חושב שאיננו מעמיקים מספיק. אני שם את הביקורת בצורה גלויה על עצמנו.

ידין:

עוד פתור לשאלות.